

Sarvadhikariakar's Communications.

Secretary to the Council.—The following two communications from the Sarvadhikariakar to His Highness the Maharaja were received in reply to this office letters forwarding copies of the Condolence and the Congratulatory Resolutions.

"To

The Secretary to the Cochin Legislative Council,
Ernakulam.

I have the honour to inform you that the letter with its enclosure was duly placed before His Highness the Maharaja and I am commanded to convey to you His Highness' sincere thanks for the Condolence Resolution passed by the Council.

2. I have the honour to inform you that the letter with its enclosure was duly placed before His Highness the Maharaja as desired and I am commanded to convey to you His Highness' sincere thanks for the kind sentiments and good wishes contained in the Resolution".

Voting of demands for grants—(cont.)

1. 7—Excise—Rs. 98,509.

Mr. U. Kandar Menon.—Sir, I rise to move for an allotment of Rs. 98,509 under VII—Excise. The figures are more or less the same shown in the Revised Estimates for 1107. The usual provision under the various heads is alone included excepting for the enlistment of two clerks on Rs. 25—40, one for each Circle Inspector, to cope with the increased clerical work. The other items do not call for any remarks. I request the House may be pleased to grant the allotment.

Motion No. 1.

Mr. E. Ikkanda Warriar.—*To reduce the allotment of Rs. 12,473 for Commissioner's Office Establishment by Re. 1.*

Sir, the present toddy shop at Edakunni is located only 2 yards away from the road. Some of the people of the locality suggested a place about 25 yards away from the road. This matter is at present before the consideration of the Diwan. So I do not think it is necessary to move the cut at this time.

Hence the motion was considered withdrawn.

Motion No. 2.

Mr. E. Ikkanda Warriar.—I don't move.

Hence the following motion was considered withdrawn.

Mr. E. Ikkanda Warriar.—*To reduce the allotment of Rs. 98,509 for Excise—Total by Re. 1.*

(To discuss the present Excise policy of the State.)

Motion No. 3.

Mr. K. Mohamed Seethi.—*To reduce the allotment of Rs. 98,509 for Excise by Re. 1.*

Sir, this cut motion is intended to bring once again to the notice of the Government the desirability of immediately attempting prohibition throughout the State. I am very much thankful to you, Sir, for the initiative you have taken in the matter of attempting prohibition in one place in the State, in that Nemmarahas been selected as the place where this experiment might be tried. But Sir, now that an attempt has been made by the Government it would be only fit and proper for us to ask the Government to extend the sphere of this experiment of prohibition to areas from where there is a demand for the introduction of prohibition. For instance, there are some areas in the State where people desire that prohibition should be introduced. If my information is correct the people of Mattancheri at one of their Municipal meetings passed a resolution and communicated it to the Government to say that prohibition should be introduced within the municipal area, but I regret to state that Government have not seen their way to concede to their request in this respect. I do not propose to traverse the beaten ground which has been thoroughly traversed by the entire non-official section of this House to make out a case for prohibition about which Government themselves have absolutely no doubt or hesitation whatsoever. Government have more than once said that their goal is really prohibition and that they are doing all that is possible to attain that ideal. I have suggested as one of the objects of my cut motion that to prove the sincerity of the Government, the Government must act and one of the modes by which the Government should act and show their sincerity would be to introduce prohibition at public functions for which Government themselves are responsible. The Government are at times organising public entertainments and garden parties where the ideal of prohibition could be put into practice by avoiding liquors on those occasions. Why should we encourage a drink at these functions by serving drink? I might be accused of making a suggestion which may mean discourtesy to the guests that are invited for these functions. To this objection I would only say that these guests are sensible enough, these guests are intelligent enough, to understand the laudable object with which we refrain from serving liquors to them. On the other hand, they will be only glad in lauding an ideal which is finding wider acceptance in their own countries. Sir, this question of want of courtesy to guests is not a serious objection which can be raised by the Government. It is only a mere sentimental objection which they can, therefore, easily get over the moment they resolve to overcome it. With these words I move this cut on the floor of this House and I am awaiting the opinions of the Hon'ble

Members of this House and the view of the Government. If there is anything to add, I shall do so in my reply.

Mr. P. S. Kesavan Nambudiri.—Sir, the Government has been pleased to say that prohibition is their ultimate goal. I am also glad to note that they have taken a step in the right direction in making an experiment at least in one part of the State, I mean Nemmara. But Sir, I want you to go a step further. By prohibition we do not mean the prohibition of indigenous liquor alone. In that case, at least, there is this argument in its favour that a good number of people in the State will be engaged in that branch of industry. But even that argument will not hold good in the case of foreign liquor. Besides, the import of foreign liquor becomes a source of drainage of money from this country. Therefore, there is an additional and an economic reason also for foreign liquor to be prohibited in the State. You know, Sir, that in the State Dinners and Garden parties it is not the indigenous but the costly foreign liquor that is served. When you invite people and offer them drink even unasked how can you preach the gospel of prohibition to others? It is a wise saying that practice is better than precept. Sir, I may also add that the omission of this item on the table will not cause the least displeasure to any Hon'ble guest if he remembers that he is a guest of His Highness the Maharajah who is a Kshathriya Prince who considers that drink is one of the 7 sins of a Prince. Therefore, on these grounds I have great pleasure in supporting this motion.

Mr. Joseph Pettah.—On a point of information, Sir. May I ask the Government whether they are definitely committed to any policy of total prohibition in the State?

Mr. U. Kandar Menon.—Gradual prohibition keeping in view the ultimate goal of absolute prohibition.

മിസ്റ്റർ ടി. എ. രാമചന്ദ്രൻ.—ഞാൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാരുടെ ആശയത്തോടു് വളരെ ബലമായി യോജിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇവിടെ പറഞ്ഞ കാരണങ്ങൾ ശരിയാണെന്ന് എനിക്കു ബോദ്ധ്യമില്ല. കള്ളുകുടിക്കുന്നതുകൊണ്ടല്ല; അതു് അധികം കുടിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണു് വലിയൊരു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതു്. എന്താണെന്നുവെച്ചാൽ കുടിപൊതുശാസ്ത്രങ്ങളിലും മറ്റും യാതൊരുവിധത്തിലും വിധിച്ചു കാണുന്നുണ്ടു്. ഇപ്പോൾ പള്ളികളിലും wine കറേജു കുടിക്കുന്നുണ്ടു്. ഇങ്ങിനെ ശാസ്ത്രങ്ങളിൽതന്നെ അതു് അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളതാണു്. അതു് അധികം കുടിച്ചാലാണു് ദോഷം. Garden party മുതലായവയിൽ ഇതു പാടില്ലെന്നു് പറയുന്നതു് ശരിയല്ല. പാടില്ലാത്തവർ സാധാരണക്കു് മിതമായ കുടിയുടെ

ഗുണം കാണിച്ചു കൊടുക്കുവാൻവേണ്ടിയാണ് ഇതു വച്ചിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ഈ Garden party മുതലായത് തടയുന്നതും ശരിയല്ല. ചിന്നെ, ഈ Council അവസാനിക്കുന്നകാലത്ത് മെമ്പർമാരുടെ ഒരു party നടക്കാറുണ്ട്. അതിൽതന്നെ കുടി ധാരാളം നടത്തിട്ടുള്ളതും, ചിലരെല്ലാം ധാരാളം കുടിച്ചു തല തിരഞ്ഞു വഴിയിൽ വന്നു അവരെ താങ്ങിയെടുത്തു കൊണ്ടുപോകേണ്ടിവന്നിട്ടുള്ളതും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽനിന്നു മനസ്സിലാകുന്നത് ധാരാളം കുടിച്ചാലാണ് തരക്കേടുണ്ടാകുന്നത് എന്നാണ്. വളരെ പഠിച്ചുള്ളവരും യോഗ്യന്മാരുമാണ് സാധുക്കൾക്കു കുടിക്കുവാൻ വഴി കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ഇങ്ങിനെ സാധുക്കളെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനേയും ഒരുകിലും തടയുവാൻ പാടുള്ളതല്ല. ഈ നാട്ടിൽ തെങ്ങും, പനയും അതുപോലെയുള്ള വൃക്ഷങ്ങളും ഈപ്പാഴുള്ള ആളുകളുടെ മനസ്ഥിതിയും കൂടി ഇരക്കുന്ന കാലത്തോളം ഇതിനെ നിറുത്തുന്നത് അസാദ്ധ്യമാണ്. ഗവണ്മെണ്ടിനോടു് ഞാൻതന്നെ ഇത് നിറുത്തുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. അനുഭോഗസ്ഥ സാമാജികന്മാരുടെ അഭിപ്രായം കുടി നിറുത്തണമെന്നായിരുന്നിട്ടും ഗവണ്മെണ്ടിനു് അതു സാധിക്കാത്തവിധത്തിൽ വൈഷമ്യങ്ങൾ ഉണ്ടാകുകയല്ലാതെ അതു നിറുത്തുവാൻ അസാദ്ധ്യമായിട്ടുതന്നെയാണിരിക്കുന്നത്. പെട്ടെന്ന് ശ്രമിച്ചാലൊന്നും കുടി നില്ക്കുന്നതല്ല. അതുകൊണ്ട് ഗവണ്മെണ്ടിനുള്ള പണം ഇല്ലാതാക്കാമെന്നേയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് ഇതിനു ശ്രമിക്കേണ്ടത് ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാരും മതവിഷയങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധയുള്ളവരുമാണ്. ഗവണ്മെണ്ടല്ല.

എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ ഞാൻ താമസിക്കുന്ന ഗ്രാമത്തിൽ ഒരു ഷാപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ഇത് നൂ കൊല്ലം മുമ്പാണ്. ആ ഷാപ്പിൽ അടിപിടികളും മറ്റും നടക്കുന്നുണ്ടെന്നു മനസ്സിലായിട്ട് അതൊന്നാണെന്നറിവാൻ ഒരു ദിവസം വൈകുന്നേരം രാമണിപ്പ് ഞാൻ ഷാപ്പിന്റെ മുമ്പിൽ പോയി നിന്നു. ഞാൻ നില്ക്കുന്നതുകണ്ടിട്ട് ചിലർ നേരെ ഷാപ്പിൽ പോകാൻ മടിക്കുന്നില്ല. ഞാൻ അവടെ നില്ക്കുമ്പോൾ ഒരു മനുഷ്യനും അകത്തു കേറീട്ടില്ല. അങ്ങിനെ ദിവസേന വൈകുന്നേരം രാമണിയാകുമ്പോൾ ഞാൻ ആ ഷാപ്പിന്റെ മുമ്പിൽ പോയി നില്ക്കാറുണ്ട്. വരുന്നവർ എന്നെ കണ്ടാൽ അകത്തു കേറാതെ എന്നോടു വല്ലതും സംസാരിച്ചു മടങ്ങി പോവുകയും ചെയ്യും. അവസാനത്തിൽ—ഞാൻ വാസ്തവം പറയാം—ഞാൻ അവിടെച്ചെന്നു വെറുതെ നില്ക്കുകയേ പതിവുള്ളൂ. ഇങ്ങനെ ദിവസവും നിന്നുവന്നതുകൊണ്ട് രണ്ടാഴ്ച കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഷാപ്പുകാരൻ പണം കിട്ടാതായി. ഷാപ്പുകാരൻ സ്ഥലം മാറ്റുന്നതിനു് ഗവണ്മെണ്ടിനോടു് അനുവാദം ചോദിച്ചു. അത് ഒരു ന

വൃതരിയുടെ സ്ഥലത്തേയ്ക്കായിരുന്നു. സ്ഥലം കൊടുക്കരുതെന്ന് ഞാൻ നമ്പൂതിരിയോടു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ഷാപ്പുകാരൻ എന്റെ അടുക്കൽ വന്ന് പണം ഒന്നും കിട്ടുന്നില്ല, വലിയ കഷ്ടതയിലായി എന്ന് പറഞ്ഞു. എന്നാൽ മേലാൽ ഷാപ്പു പടിക്കരുത് എന്ന് ഞാൻ മറുപടിയും പറഞ്ഞു. ഏതായാലും ഇനി ഒരു മാസമേയുള്ളൂ; അടുത്ത ലേലത്തിന് ഞാൻ പോകുന്നില്ല. ഈ മാസം എങ്ങിനെയെങ്കിലും കഴിച്ചുകൂട്ടിക്കൊള്ളട്ടെ എന്നെല്ലാം അവൻ വീണ്ടും അപേക്ഷിച്ചു. എന്തിനുപറയുന്നു. പിന്നെ ലേലമുണ്ടായപ്പോൾ പിടിക്കാൻ ആരും പോകാഞ്ഞതിനാൽ അവിടുത്തെ ഷാപ്പ് എടുത്തുകൊടുക്കയാണുണ്ടായത്. ഇതുപോലെ ഓരോ ഷാപ്പിന്റെയും മുഖിൽ കെഴുൻസിൽ മെമ്പർമാരും അതാതു ലക്കിലെ പ്രമാണികളും പോയിനിന്ന് ശ്രമിക്കുന്നപക്ഷം, ഈ ആക്ഷേപങ്ങളെല്ലാം തന്നെത്തന്നെ നന്നുപോകും. അതുകൊണ്ട് ഈ കാര്യത്തിന് ഗവണ്മെന്റിനെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്നത് ശരിയല്ല. പെട്ടെന്ന് ഷാപ്പുകൾ എല്ലാം എടുത്തുകൊടുവാൻ സാധ്യമായിട്ടുള്ളതല്ലെല്ലോ കി ചീത്തതന്നെയാണ്. ഞാൻ ഇതിലെ ആശയത്തോട് യോജിക്കുന്നു.

Mr. George Chakyamuri.—Sir, I rise to oppose this motion. I don't believe that drink is in itself such a bad thing as some of the Hon'ble Members want to make out. As observed by the Hon'ble Member for Nellore, moderate drinking not only will not do harm but in some cases will do even good. The difficulty with the drink evil lies in going into excesses, and if people can remain within reasonable limits I do not think that there is any sense in condemning drink as it is. I think it would be very awkward on the part of this House to ask the Government to stop giving foreign liquors at the State parties. There is no meaning in talking of discourtesy or of offending the feeling of others. It is a question of decency of the host who invites the people. When we invite respectable people we have to cater to them in the way in which they want to be catered. To my mind it is not at all fair to invite respectable people and give them *Sambar* and *Dosa* and send them away. Especially when they are invited as guests, of the Government, for the sake of decency at least, they must be treated in the fashion in which they are accustomed. That is the point. It is not that the Europeans and others who are invited would be offered if they are not given drinks. They will no doubt take what you give. But that is not the point. Government have got their own sense of self-respect and decency like other individuals. On these grounds, I oppose the motion.

ഡാക്ടർ എ. ജി. മേനോൻ.—ഏതെന്നെയാണ് പരിന്താക്കു
ന്നത്; മിസ്റ്റർ ജാജ് പറഞ്ഞതന്നെയോ, ഈ കട്ട് മോഷ്ടനെ
യോ എന്നറിഞ്ഞാൽകൊള്ളാം.

ഈ നയം നിങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും അതിനുവേണ്ടി പുറത്തുള്ളവരെ ആക്ഷേപിക്കേണ്ട കാര്യമില്ല. മദ്യം കൊടുത്തല്ലെങ്കിൽ അവർ തൃപ്തിയാകയില്ലെന്നു കരുതുവാൻ മാത്രം അവർ മദ്യപാനപ്രിയന്മാരാണ്? മദ്യം കൊടുത്താലേ വിരുന്നുകൾ ഡീഡൻഡ് ആകയുള്ള എന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തോടു് ഞാൻ യോജിക്കുന്നില്ല. പിന്നെ സ്വപ്നം കടിയുണുനതുകൊണ്ട് ദോഷമില്ലെന്നു പറയുകയുണ്ടായി. അതു ദോഷമാണോ, അല്ലയോ എന്നുള്ളതല്ല വാദം. സ്വപ്നം കടിയുണുവാൻ അവർ ചിന്തിച്ചാൽ പിന്നെ അധികമായി തീരുമോ ഇല്ലയോ എന്നുള്ളതൊന്നും ആലോചിച്ചുനോക്കിട്ടല്ല അതു പറഞ്ഞത്. ഒരു മെമ്പർ ഇവിടെ ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ കൂടി അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, അതുകൊണ്ട് കടി സ്വപ്നം ആകുന്നതിൽ വലിയൊരു മാറ്റമില്ലെന്നും മറ്റും പറയുകയുണ്ടായി. യാതാദികളിലും മറ്റും കൂടി അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടുപോലും, യാതമെന്നുവെച്ചാൽ എന്താണ്? അതൊരു First class ഡിന്നർ ആണ്. വൈദ്യശാസ്ത്രം മദ്യം നിഷേധിച്ചിട്ടുണ്ട്. “മദ്യം നുപേയം പേയംവാ, സ്വപ്നം സുബഹുവാരിണാ” മദ്യം കടിയുണുവാൻ പാടില്ല; അഥവാ കടിയുണുണ്ടെങ്കിൽ തന്നെ സ്വപ്നമെടുത്തു ധാരാളം വെള്ളം ചേർത്ത് കടിയുണും. കടിയുണെ നിവൃത്തിയില്ലെന്നുവരികയാണെങ്കിൽ ഇങ്ങനെ കടിയുണാമെന്നാണ് പറയുന്നത്. ശാസ്ത്രത്തിന്റെ നില ഇതാണ്. മദ്യം ഉപയോഗിക്കുന്നതിനെ നിരത്തേണ്ടതാണെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തെ ഗവണ്മെൻഡ് സമ്മതിച്ചുകഴിഞ്ഞു മറിയ്ക്കുന്നു. അതിന്റെ ആവശ്യത്തെപ്പറ്റി ഇപ്പോൾ പറയേണ്ട ആവശ്യമില്ല. എന്നാൽ ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും അതിനു് ദൃഷ്ടാന്തം കാണിച്ചു കൊടുക്കണമെന്നു മാത്രമേ ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നുള്ളൂ. മേലാൽ ഗവണ്മെണ്ടിന്റെ വരുണുകളിൽ മദ്യം വളവുകയാണെങ്കിൽ അതു വലിയ ദൃഷ്ടാന്തദോഷമായിരിയ്ക്കും. കടിയന്മാർ കടിച്ചു് ദോഷപ്പെടുന്നതുമാത്രമല്ല, മറ്റുള്ളവരെകൂടി കടി പഠിപ്പിക്കുകയാണ്. അതിന്റെ ഫലം. ഈ രാജ്യത്തു് പാമ്പാത രാജ്യങ്ങളിലെപോലെ മദ്യപാനമല്ല. ഇവിടെ മദ്യപാനയെ ഒരു വഷളനായ്കയാണ് കണക്കാക്കിവരുന്നത്. മദ്യപാനികളോടു് ജനങ്ങൾക്കു വെറുപ്പും ഉണ്ട്. കടിക്കുന്ന ഒരു പാതാവുപോലും മക്കളെ കടിക്കുവാൻ പഠിപ്പിക്കയില്ല; എന്നുമാത്രമല്ല അവരിൽനിന്നു താൻ പോയി

കടിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവരെ വിലക്കുകയും ചെയ്യും. ഇങ്ങിനെ യുള്ള ജനങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ ഗവണ്മെണ്ടു് കളയാതിരിപ്പാനാണു് ഈ motion കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതു്.

ഈ രാജ്യത്തിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട ആളുകൾ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ വരുന്നതിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ തന്നെ ഇരുന്നു കടിച്ചാൽ, നാട്ടുവുറത്തുള്ളവർ ഇതിനെപ്പറ്റി എന്തു വാചാരികു്? കടിക്കു് ഒരു തരക്കോട്ടുമാല്ല എന്നു് അവർക്കു തും. ഇതു് വലിയ ഒരു ഭ്രാന്താഭാഷമായിട്ടാണു് തീരുക. വരുന്നിനു് ആരെങ്കിലും വരുമ്പോൾ അവർക്കു് കൈ കൊടുത്തുകൊള്ളണമെന്നുണ്ടോ? Africa—നന്നു് ഒരു Cannibal ഇവിടെ വന്നുവെന്നു വാചാരികുക. അയാൾ ഈ രാജ്യത്തെ രാജാവു്ന്റെ അതിഥി തന്നെയായിരുന്നാലും ആരെങ്കിലും അയാൾക്കു് മനുഷ്യ മാംസം കൊടുക്കുമോ? ഒരിക്കലുമില്ല. നമുക്കുള്ളതും നമ്മുടെ ഭൃഷ്ടരിൽ അസന്മാർദ്ദികളാത്തതു് കൊടുക്കുക. അതുകൊണ്ടു് വരുന്നവർ തൃപ്തിപ്പെട്ടുകൊള്ളട്ടെ.

Mr. U. Kandar Menon.—Sir, as observed by the Hon'ble mover of the cut motion, the Government are trying to introduce prohibition in Nemmara, from the year 1108. The Hon'ble, Member for Nemmara who is competent to speak on this subject told us the other day that the place selected is the most suited for the purpose of trying the experiment. The Government have appointed a young and energetic Sub-Inspector with an adequate staff under him to supervise the area and to prevent the commission of malpractice. The Government have also established 5 out-posts and are making necessary arrangements to post 2 peons in each of these out-posts to prevent the transport of liquor into the prohibited area. The Government will also take any further precautions which may be found necessary to make this experiment a success. If after carefully watching the experiment for some time it is found that the results are satisfactory, the Government will certainly consider the question of introducing it into other parts of the State. This is all that the Government can promise to do at present. There is no denying the fact that the Abkari revenue forms a substantial portion of the public resources of the State and any sudden dislocation of the public finances which would follow the immediate adoption of a policy of prohibition in the whole State makes it very difficult for the Government to follow this policy at once. The Government also do not think there are sufficient grounds to take such a drastic step all at once. No doubt the ideal of prohibition is very good, but the difficulty is to carry it out in practice. Are we able to enforce prohibition in our own homes?

Are all of us able to resist the temptation for alcoholic drinks? If leading and educated men who are to set an example to others find it difficult to resist the temptation, I need hardly submit to the House that it would be very difficult to enforce it throughout the State all at once.

With regard to the introduction of prohibition in public functions, all that I can now promise is that it will depend upon the nature, habits, and social customs of the invited guests.

Mr. K. Mohamed Seethi.—Sir, after hearing the Hon'ble Member for Government and the arguments against the desirability of introducing prohibition in the State what I have to tell this Hon'ble House is that the Hon'ble Member's point to suggest difficulties in introducing prohibition is the strongest argument in favour of immediately introducing prohibition. The Hon'ble Member says that even the educated men find it difficult to resist the temptation to drink. Is not that the very reason why prohibition must be introduced in the State to save men as well as the illiterate masses? Since the individuals find it difficult to resist the temptation to drink, the State has no justification for delaying to go to their rescue. That is all that I have to say to this Government.

Then with regard to the other point, the Hon'ble Member for Excise was pleased to say that the question of prohibition in public functions will depend upon the social customs and personal habits of the invited guests. With all deference to the Hon'ble Member I should think that it is a useless answer so far as this House is concerned. What the Government thinks about this matter we do not know at all from the answer. Whether they have any idea of considering this point or not we are not in a position to gather from the reply of the Hon'ble Member. The tastes of individuals among the invited may differ. So, I do not really get any inkling into the direction in which the Government's mind is working in this matter. I respectfully invite the attention of the Government to the very cogent argument which my Hon'ble friend for South Ezhuvass referred to in his speech, that to the masses, it would be a beacon-light if drink at public functions is stopped. Would it not be a very good example to the masses that the Government themselves realise the evil of drink? It will also be an effective propaganda for prohibition. Besides, it would be an effective indication of the Government's sincerity. If they are not going to do something in pursuance of the prohibition in their own functions, I do not know whether all their preaching for prohibition will serve any useful purpose. I request the Government should revise their attitude on this question and try to understand whether

there is any point in our demand. I do not propose to press this motion. I believe this is the first time that this point has been brought to the notice of the Government. We want to give the Government some time to consider this matter and we may bring this point over and over again in this Council and I am sure that a time will come when the Hon'ble Members who opposed this motion will become converts, sincere converts, to our point of view regarding prevention of serving of liquor at public functions. Then we will consider it our bounden duty to press a motion like this to a division. I request the Government to sincerely and earnestly consider our request in this behalf. I beg leave of the House to withdraw my motion.

The motion was withdrawn with leave of the House.

Motion No. 4.

Mr. M. A. Chakko.—*To reduce the allotment of Rs. 98,509 for Total—Excise by Re. 1.*

The theme of my cut motion is the location of toddy shops. The location of toddy shops is a matter of importance both to the Government revenue and also to public convenience. The location is a matter of importance to the Government revenue because, if it is suitably located so that people who want to drink have easy and convenient access to it, it will make the rental of the shops to go up. To people, those people who are not so partial to liquor, they would like the shops to be located in places away from place of public resort and also away from public roads. The Government would concede this. It has been thrashed out on the floor of this House, several times, certain rules or conventions have been brought into force by which, toddy shops, I may say liquor shops generally, must be located as far away from the public roads as possible; in rural parts, about a furlong or more away, and in towns at least 40 yards from public roads, places of worship, schools and other places of public resort.

To clear all misunderstanding I may say at the outset that I am no believer in total prohibition or a dry Cochin. The revenue derived from Abkari is an important slice of the Cochin revenue and cannot easily be foregone as the Hon'ble Member for the Government has pressed. Drink is an evil. It must be put down. When the Government think of raising money for carrying on administration it is very proper for the Government to take up that evil to be taxed heavily. By the revenue derived from that source they have to support institutions like schools, hospitals and also attend to sanitation. These are all for public good while drink is a public evil which the Government cannot

totally prohibit but have to suffer under the present circumstances.

Sir, I tabled this motion because of the fact that there has been some unrest due to the complaint about the location of a particular toddy shop in Trichur, I refer to the Kizhakumpattukara toddy shop. The matter has been brought to the notice of the authorities. The persons who sent up the petition or who protested against the present location of that shop were not having any the slightest intention of putting difficulties in the way of the Government to cut the sources of their revenue. It is therefore I thought that the matter should be one that could be discussed on the floor of the House. The question has been agitated in the proper manner and finally it has reached the Diwan in the shape of petitions and representations and by other means. The Diwan has passed final orders in the matter and that order is accepted and taken as the right thing that should be done under the circumstances too. So there is absolutely no complaint. The order is that "that which belongs to Caesar be paid to Caesar" and the public may have their convenience. So the Diwan's order has been that that particular toddy shop which I referred to, *i. e.* the Kizhakumpattukara toddy shop should be placed outside 40 yards limit from the main road which is a junction of four roads there. And if the Hon'ble Member for Excise Revenue would assure this House that the Diwan's order will be carried out with all its purity and correctness I do not think I shall have occasion to speak further in the matter and devote the attention of this House to this subject at all.

Before I proceed further I would like to hear from the Hon'ble Member for Excise that he would vigorously carry out the order of the Diwan about which the petitioners have still some apprehension as to whether the Commissioner of Excise will find some means to riggle out of the rigour of the order. If the assurance is given I do not wish to proceed further. If that assurance could not be had we have to thresh out the matter in this very House.

Mr. U. Kandar Menon.—Sir, I am always bound to carry out the Diwan's order and the Hon'ble Member may rest assured that the Diwan's order will be carried out to its very letter. I am very sorry that the Hon'ble Member made some remarks that some how or other I will try to riggle out of it. It was most unfair on his part to have said so. There are two interested parties fighting with each other. I submitted to the Government the true facts. The Diwan considered all the facts, heard the vakils on both sides and passed the necessary orders. I am here only to carry out his orders. There is no reason to

think that I would somehow try to riggle out of the order and do something. I assure the Hon'ble Member that I would very strictly carry out the orders of the Diwan.

Mr. M. A. Chakko.—On a point of explanation I may state something further. Notwithstanding the order of the Diwan, I have information that the shop-renter is putting up a shed in the very site which was objected to by the petitioners. The site, it may be said, is surrounded on two sides by public roads. The northern part of the site selected by the shop-renter is a public road; the eastern boundary is also a public road. That plot has been quite recently purchased for a certain sum. The northern boundary stated in the Theer deed is a public road and the eastern boundary also is a public road. The extent of the land purchased measures about $41 \frac{2}{3}$ yards north to south and about 20 or 30 yards from east to west. One fails to understand how a toddy shop can be located in this area, bounded on two sides by public roads and which does not measure on the longest side more than $41 \frac{2}{3}$ yards. It would be a wonder how a toddy shop can be constructed in a plot which has only $1 \frac{2}{3}$ yards margin outside the prohibited area. And still the shed is being put up. Thus we are led to think that there are some means by which the shop-renter can get the department to agree to the proposition which is at the same time condemned by the orders of the Diwan. It is therefore that the apprehension has arisen in us. It is not because the petitioners are in a mood to distrust the department; but when facts are there we cannot help it. The shed is being put up and they are making all arrangements. It is said that they are still advised not to mind the department at all, and they think that they can one way or other have their shop conducted in the site. It is on account of these facts that I have to refer to the subject. I shall not take any more of the time of this House, firstly because I have got the assurance that the shop will not be put up there and secondly because it will be absolutely impossible to locate the shop in a space which is only $1 \frac{2}{3}$ yards outside the prohibited limits. Of course if any other Members desire to speak I think I should give an occasion for them also.

Mrs. Swaris.—Sir, I rise to support this motion. The Hon'ble Members may be thinking why this lady is so much interested in this toddy shop. Well, Sir, I am very much interested in public morals. On the 1st of August I had put in a cut motion which was said to be late, and so I thought that this will be a fine opportunity for me, when the Hon'ble Member for Vellarapilli has moved the very same question, to ventilate certain grievances.

Dr. A. G. Menon.—Sir, on a point of order. The Hon'ble Government Member has already replied and the mover has also made his reply.

Mrs. Swaris.—We are only barkers as some Hon'ble Members said here the other day, and yet we are gagged.

President.—He has not withdrawn the motion. He only wanted an assurance from the Government. He made only a personal explanation after the Government Member's reply.

Mrs. Swaris.—The voice of the public is the voice of God, and the voice of conscience is also the voice of God, and I am now between these two fires. I put a few questions, yesterday, to the Head of this Department, but I received no satisfactory answer. There were many complaints to me from my students and teachers regarding the brawls in this toddy shop, but I always pacified them by saying that it will all be removed in course of time and asked them to be patient. My school is situated in the slum which is only a stone-thrown distance from the shop and just behind the Brother Mission Prayer Hall, which can be seen from the toddy shop. The Head of the Department said that the toddy shop is a furlong away. I had not measured the distance, but I know it is very much less than a furlong and we can sometimes hear the brawls. Anyhow it is in violation of the rules and regulations that this toddy shop is continued here. The locality is the worst slum in Trichur and it consists of jail-birds and criminals whose offspring I am instructing and improving. The locality is very much improved since the school was instituted. I had to write to the Police Inspectors and Commissioner to order beat by night for several crimes used to be committed in this locality due to the location of this toddy shop which is the root cause of all the evils. The axe must be laid at the root of the evil. The usual plea of lack of funds does not stand in this case. No money is needed to shift this, and a less objectionable place is available. The Diwan has not seen the plot purchased but I have seen it. It is only about 41 yards long and about 39 yards wide, and it borders the trunk road and the road to the east through which people constantly go to the C. M. S. School, C. M. S. Church and cemetery. I wanted to have a Sunday-school in my institution. But it was not possible because the people assembled for brawling and gambling there. It was even impossible for the Brother Mission to have their prayers because they were disturbed. It is for voicing these that I have taken this opportunity. I beg, Sir, for God's sake you will think over this matter seriously, sympathetically for the good of the poor women who are the sufferers when men drink and do all this mischief. The Brother Mission Prayer Hall is not mine,

but the Catechists and other neighbours come and complain to me because I am a Member for Ladies and they think I can do much in the Council to redress their grievances. They do not know we are only barking dogs. I therefore trust our benign Government will consider this seriously and have the shop removed from there at this juncture. I do not demand an impossibility. There is a place available.

Mr. Joseph Pettah.—Sir, when I heard the assurance from the Government Member I thought there was no necessity to proceed with the motion further. But on the top of that reply comes the statement of the Hon'ble mover of the motion that there is a shed being put up at that particular place which at its longest is not more than 40½ yards. If this is a fact it passes my comprehension how a toddy shop could be located in that area. I hope the Government would let us know if it is a fact that the length of the plot in question is only 40 and odd yards and if it is also a fact that a shed is being put up there. I hope it is only fair that the Government Member should offer some sort of explanation for these apparently irreconcilable facts. May I, therefore, ask the Government whether they could enlighten me on this point?

Mr. U. Kandar Menon.—I am not concerned with what the parties have done. I have issued orders to the party that the location of the shop should be as laid down in the Diwan's Proceedings. The shop is to be started only from next year. It is none of my business to see whether any person has put up any shed. The site for the location of the shop has to be approved of by me. It is not possible for the Department to obstruct the putting up of sheds by any party. My permission is required to locate the shop in any particular place. If the place selected by the licensee is not 40 yards away from the main road as laid down in the Proceedings I will not approve of it. It is not possible for me to go after these people to see whether they have put up sheds in an objectionable site. The schedules of the shop will come to me. Then it will be time for me to consider whether it is against the order of the Diwan or not.

Mr. M. A. Chakko.—After everything has been said there still lingers the doubt. The Diwan's order is there. The place is there. The Excise officers are there. And they could once for all say whether the toddy shop can be located there or not.

Mr. U. Kandar Menon.—I have not seen the place.

Mr. M. A. Chakko.—I do not mean the Hon'ble Member. There are the Excise Circle Inspectors and Sub-Inspectors all

of whom have inspected the place more than once. And if I am not mistaken the Hon'ble Member for Cheruviruthy, who is the Chairman of the Trichur Municipality, visited the place, I think yesterday or day before yesterday. He took the actual measurements and found that it was $41\frac{1}{2}$ yards in length. Not an inch or foot more. Even now the Commissioner of Excise says that he does not know anything about it. It is within the town of Trichur and the Hon'ble Member himself has visited the place. I for one cannot understand wherein lies the doubt. If it is against the Diwan's orders it will not be sanctioned. If it is not in dash with the Diwan's orders it will be sanctioned. These people are uneasy, and they request that the toddy shop should not be established there. One word from the Commissioner that I shall not sanction the opening of the shop here will allay the unrest. If that is said there is no more complaint. That one word does not come from the Hon'ble Member for Excise. That was what the petitioners wanted and we also wanted. It is therefore that I requested the Hon'ble Member for Excise in the course of my observations to say what his real position is. I indicated the length and breadth and the boundaries of the plot. He could say that the toddy shop will be sanctioned or will not be sanctioned there. That reply is not forthcoming. What he said was that when the time comes he would say whether it will be allowed or not. I should think that this House is convinced about the measure of public apprehension by the speech that was delivered by the Hon'ble Lady Member. She was very correct and it was on account of the special circumstances that she was pressing the matter to the Government's kind attention. What the petitioners request is a definite word from the Hon'ble the Excise Member whether he was going to allow the shop there or not. I have given the measurements and if there is any mistake he may correct me. He has inspected the site and the surroundings and he may say at once whether he is going to allow the shop there or not. That is the point before the House. The House may judge. I take that there is the assurance that the shop will not be opened there and so I apply for permission to withdraw the motion. I do not want to press this simple matter to division.

Motion withdrawn with leave of the House.

Motion No. 5.

As the following motion was not moved it was considered withdrawn.

Mr. M. A. Chakko.—*To reduce the allotment of Rs. 98,509 for total—Excise by Re. 1.*

(*Principles of granting remission of Kist dues or rentals of shops.*)

Motion No. 6.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—*To reduce the allotment of Rs. 98,509 for Excise Total — by Re. 1.*

Sir, the Government has oftentimes stated in this House that the goal they have in view as far as their excise policy is concerned is one of gradual prohibition leading to total prohibition and they have also made it clear to this House that they follow certain fixed rules with the object of attaining this goal. The most important of them were the reduction of shops from year to year, the raising of the tax for the trees as years go by, limitation of possession of liquor without license, strict adherence to the hours of sale and introducing into the license conditions conducive to the lessening of the evil of drink. Subsequent to the making of these statements we had been observing what the Government was doing in these lines. I am not going to say that the Government has not in the least acted up to their policy. They have to some extent acted up to these promises of theirs. As a striking example we have the instance of local option being introduced in a very suitable area, namely Nemmara. It was just now stated by the Hon'ble Member for Excise that if that experiment proved to be successful other areas will be selected. We are thankful to the Government to the extent to which they have gone and it is that attitude on the part of the Government that makes me bold to table this cut. If it is the intention of the Government never to do anything in the line of prohibition there is no use of our asking for anything practical to be done in the matter. The very fact that they are responding to our wishes make me bold to request them to do something more and that in a more tangible fashion. My complaint is that in the matter of reduction of shops from year to year it is not done as it ought to be. The number of shops reduced from year to year is very very small. I would request therefore that the Government may be pleased to show a substantial reduction in the number of shops from year to year.

Another thing that I would request the Government to do is to strictly enforce the rules in the license especially regarding the closing hour of the shop. It is a rule that the shop shall be closed at 8 p. m. It is so. But it is never done in practice. I cannot expect the Hon'ble Member for Excise to say that shops are opened after 8 p. m. Such an answer I cannot expect from that side in the very nature of things. But as a matter of fact what we find in the country-side is that shops are kept open long after 8, much long after 8, even leading upto mid-night. That must be stopped.

Then there is another condition in the license that liquor shall not be allowed to persons below the age of 10 or so and also to women. These are also not strictly enforced. Any one going by the side of the toddy shop can see young people also flocking to the places as well as old women. That is a thing which the Government should strictly discountenance. That is the condition in the license.

More than all these I would request the Government to do propaganda work to make some arrangements for doing propaganda work amongst that class of people which generally take to drink. It is not the rich, enlightened and cultured man that generally goes in for drinking. I do not say that this class is free from that but they know their business. There is no necessity for doing anything with them. But the majority of the persons who take to drink are the poor uneducated working classes. There is a notion among some of them that a little drink after a day's hard labour stands to do them good. That is something like a deep-rooted notion amongst those people. We had the opinion of the Hon'ble Member for Medicine, the predecessor of the present incumbent to the effect that it does not contain any food matter and only does harm to persons who take it. If that is a fact it is absolutely necessary that this feeling of relief as a result of drinking should be driven away from the minds of these people. For that propaganda and propaganda alone will be useful. It is strange to see that in the budget of any one of these years there is no provision made in the Excise Department to do any propaganda work of any sort. I do not say that the Excise Department is free from any propaganda work at all. The propaganda is in other directions. That can be seen mainly when the auction takes place. We see endeavours made for inducing the people to go in for higher bids. That is something objectionable and not in the right direction.

Lastly, I would urge that the spirit of the motion that was just now discussed here namely that the Government may be pleased to set an example regarding their intention of total prohibition by not making arrangements for drink in State Dinners be accepted and acted upon. It is these things, practical in their way, that I want the Government to do and I request the Government to do all that is possible to show their bona fide in the matter.

While I do thank the Government for doing something I only ask them for more.

Mr. U. Kandar Menon.—The rules are enforced as far as possible. The Hon'ble Member will also be pleased to remember

that it will not always be possible to detect the non-observance of the rules. There are a number of shops. It will not always be possible to know whether the sales take place after 8 p. m. It is only by the co-operation of the non-official members that such things can be stopped. I cannot be expected to be in all these toddy shops every day. I can only issue strict orders to my subordinates to see that the rules are strictly enforced and in case I am let known that there is a violation of the rules in any particular instance, I will take strong action. This is all that is possible to do. Then with regard to my learned friend's suggestion that no provision is made in the budget for propaganda work, I must say that this is not the proper time for spending money in propaganda work. The Hon'ble Member was telling us that the propaganda is the other way and that we want to increase the rentals. My Hon'ble friend forgets that the increase in rentals considerably helps prohibition. The more the rentals the less will be the drink evil. It is in the interests of the people and in the interests of stopping drunkenness that the rentals should be as high as possible. It is on this principle that a high duty is levied on liquor. Of course whatever comes from the Government will always be regarded with suspicion.

Mr. K. Ayyappan.—Income-tax bill?

Mr. U. Kandar Menon.—I submit that high rentals of shops will only discourage drink. Government will do all that is possible. It is with this object that they have started prohibition in Nemmara. From what I said already the Hon'ble Member will be pleased to see that effective steps are being taken to prove the experiment a success. That is all that the Government can do at present. It is not possible to introduce all these reforms in one day.

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ.—തങ്ങൾ ഈ മദ്യവഞ്ചന നയം സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് ഗവണ്മെന്റ് പറയാൻ തുടങ്ങിയിട്ടു കേൾക്കുക അധികം കാലമായി. മദ്യത്തിന് വിലകൂട്ടുക, ഷാപ്പുകളുടെ എണ്ണം കുറയ്ക്കുക മുതലായവയാണ് ഉദ്ദേശസാധ്യമായത്. അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെന്തും അവർ പറയാറുണ്ട്. എന്നാൽ അനുഭവം എങ്ങിനെയാണ് എന്നു നോക്കാം. ഈ ഇനത്തിൽ സർക്കാരിലേയ്ക്കുള്ള വരവ് ൧൧൦൩-ൽ ൧,൦൯൨,൪൨൯ ഉറപ്പികയും, ൧൧൦൪-ൽ ൧൨,൪൪,൪൯൫ ഉറപ്പികയും, ൧൧൦൫-ൽ ൧൪,൦൪,൩൧൯ ഉറപ്പികയും, ൧൧൦൬-ൽ ൧൨,൧൩,൯൩൮ ഉറപ്പികയും ആണെന്നു കാണുന്നുണ്ട്. (കുഞ്ചാവാന്റെ വരവും ഈ സംഖ്യയിലുൾപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും, ആയവളെന്നയെ അത് അത്രയൊന്നും സഹായിക്കുന്നുണ്ടായിട്ടില്ല): ഇങ്ങനെ ൧൧൦൩ മുതൽ ൧൧൦൬ വരെ വരവ് കൂടിക്കൊണ്ടുതന്നെവന്നു. ൧൧൦൬-ൽ

അത് കുറച്ച് കുറഞ്ഞു. ഇത് ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു വിചാരിച്ചിട്ടു സാധിക്കാതെ പറിയതുമാണ്. ഇതിൽനിന്നും, മദ്യവഞ്ചനത്തെ പരപൂർണ്ണമായ വിജയത്തിലെത്തിക്കാൻ ഗവണ്മെന്റ് സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ ആയവയ്ക്കാണ് ഉപകരിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നല്ലേ വ്യക്തമാകുന്നത്? ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ അനുകൂലിക്കുകയല്ല, ഗവണ്മെന്റിന്റെ ചുമതലയെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഗവണ്മെന്റിനെക്കൊണ്ട് മദ്യവഞ്ചനം നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ സാധിക്കുകയല്ല.

ഈ ഇനത്തിൽനിന്നും പ്രതിവഷം ഉണ്ടായുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പതിനഞ്ചോളം ലക്ഷം ഉറപ്പിക്കുകയുണ്ടാകാൻ ഗവണ്മെന്റ് സാധിക്കുമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടുണ്ടോ മദ്യവഞ്ചനം പരിപൂർണ്ണമാകുന്നു? തവള കിണറിൽ കിടന്നുകൊണ്ട് രാജ്യം മുഴുവനും തന്റെരാണെന്നുവിശ്വസിക്കുകയും പറയുകയും ചെയ്യുന്നതുപോലെയാണ് ഇവിടുത്തെ ഷാപ്പുകളെല്ലാം എടുത്തുകളഞ്ഞാൽ ഇവിടെ കടന്നുവന്നുവെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നതും പറയുന്നതും. തിരുവതാംകൂറിലും ബ്രിട്ടീഷിലും ഷാപ്പുകൾ ധാരാളമല്ലേ? അവ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ അതിരുകളുമല്ലേ? ഞാൻ രാജ്യത്തിന്റെ അതൃത്തിയിൽ താമസിക്കുന്നവനാണ് എന്നിച്ച് അത് നല്ലപ്പോലെ അറിയാം. വേണ്ടവർ ഈ അതൃത്തി അങ്ങോട്ട് കടക്കുകയേ വേണ്ട. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ അതൃത്തിക്കെത്തു് കള്ളിഷാപ്പുകളൊക്കെ നിറുത്തിയാലും അതൃത്തിയിലുള്ളവരുടെ കടന്നുവരുന്നതു് സാധ്യമല്ലെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. പ്രസംഗിക്കാൻ മാത്രം കൊള്ളാവുന്ന ഒരു വിഷയമാണ് മദ്യവഞ്ചനകാര്യം. ലോകം മുഴുവനും മദ്യവഞ്ചനം മദ്യവഞ്ചനം എന്നു വിളിച്ചു പറയുമ്പോൾ ഈ കൊച്ചി രാജ്യത്തു് മാത്രം അതിനെപ്പറ്റി പ്രസംഗിച്ചില്ലെങ്കിൽ അനുഭവഗാഢ സാമാജികന്മാർക്കു് അതൊരു പോരായ്മ തന്നെയായിരിക്കും. എല്ലാ കൊല്ലവും, ഈ നിയമസഭയുള്ള കാലം മുഴുവനും, ഈ ഗവണ്മെന്റുള്ള കാലം വരേയും മദ്യവഞ്ചനത്തെ പറിയുള്ള പ്രസംഗങ്ങൾ ഉണ്ടായുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ആരെത്രതന്നെ ശ്രമിച്ചാലും ഒരു ഗുണവും ഉണ്ടാകുന്നതുമല്ല. ഷാപ്പു് ലേലത്തിനു വച്ചാൽ ലേലം കൊള്ളുവാനാളുകൾ ഉണ്ടായുകൊള്ളുമെന്ന് എക്സൈസ് മെമ്പർമാരിൽ. ഇപ്പോൾ നെമ്മാറയിൽ മദ്യവഞ്ചനം പരീക്ഷാർത്ഥം തുടങ്ങാൻ പോകുന്നുണ്ട്. അടുത്തു കാണാം അതിന്റെ ഫലം. ഈ എക്സൈസ് മെമ്പർമാരെ ഇവിടെ വന്ന് 'ഞങ്ങൾ വേണ്ട ശ്രമമെല്ലാം ചെയ്തു, പക്ഷെ ഇത് ഫലപ്രദമാകുന്നില്ല' എന്നു പറയും. അതിൽ ഗവണ്മെന്റിനെ കുറപ്പെടുത്തിയിട്ടാവശ്യമില്ല. ഗവണ്മെന്റ് വിചാരിച്ചാൽ സാധിക്കാവുന്നതല്ല അത്. ബഹുമാനപ്പെട്ട നെല്ലായി മെമ്പർ പറഞ്ഞതു് വാസ്തവമാണ്. മദ്യസങ്കുചിത ഒരു നിയമംകൊണ്ട് പെട്ടെന്നു നിർത്തു

വാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. ഗവണ്മെന്റ് ഒരു നിയമമുണ്ടാക്കുകയാൽ നിയമസഭയിലെ മെമ്പർമാർ എല്ലാവരും കൈപൊക്കി അത് പാസാക്കുമായിരിക്കാം. പക്ഷേ അതുകൊണ്ട് മദ്യപാനം തീരെ നിറുത്തുവാൻ ഗവണ്മെന്റിന് സാധിക്കുകയല്ല. കൂടി നിറുത്തണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ കടിക്കുന്നവരുടെ മനസ്സ് തൃപ്തപ്പെടുന്നതല്ല. ഇതിന് പ്രചരണവേല നടത്തുകയാണ് വേണ്ടതെന്ന് ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. പൂർണ്ണരും മറ്റും കാരകളുടെ പിന്നിൽ 'കടിക്കരുത്, കടി ചീത്തയാണ്' എന്നെല്ലാം എഴുതിയ ബോർഡുകൾ വയ്ക്കുകയും, ചില ലഘുലേഖകൾ പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടാണ് സാധാരണക്കാരുണ്ടോ ഇതുകൾ കാണുന്നത്? കണ്ടവരുണ്ടോ അതിന്റെ തത്വങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നത്? ഇല്ലതന്നെ. ഇതുകൊണ്ടൊന്നും കടി നിലക്കുന്നതല്ല. കടിയുണ്ടാവുക കടിച്ചു തീരൂ. ബഹുമാനപ്പെട്ട ഈഴവ മെമ്പർ പറഞ്ഞു സ്വപ്നം കടിക്കാം. അതിൽ ധാരാളം വെള്ളം ചേർത്താൽ മതിയെന്ന്. അനവധി ജലം ചേർത്തപ്പോൾ ഇപ്പോൾ ആളുകൾക്ക് കടിയുണ്ടാവാൻ കിട്ടുന്നുള്ളൂ? ബഹുമാനപ്പെട്ട ഈഴവ മെമ്പർ പറയുന്നത് ശരിയാണെങ്കിൽ, ഈ വിഷയത്തിൽ കൊച്ചി രാജ്യത്തിലെ കടികൊണ്ട് യാതൊരാൾക്കും ഉപദ്രവമുണ്ടാകുമെന്നും തോന്നുന്നില്ല. ചെന്നെ എന്തിന് വേണ്ടി പ്രവൃത്തിയിൽ കൊണ്ടുവരാൻ സാദ്ധ്യമല്ലാത്ത ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് നാം ഇങ്ങനെ പ്രസംഗിക്കണം? മദ്യവഞ്ചനാനുകൂലികളെന്നു പറഞ്ഞു നടക്കാൻ വേണ്ടി മാത്രമോ? അത്ഭുതമല്ലാത്തതാണ്. പ്രായോഗികമല്ലാത്ത വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രസംഗിക്കുന്നതുകൊണ്ട് പ്രയോജനമേതുമുണ്ടാകാനില്ല. എന്നിട്ടും ഈ മദ്യവഞ്ചനത്തിൽ തീരെ വിശ്വാസമില്ല. കടിക്കണമെന്നുള്ളവർ എങ്ങിനെയും കടിയും. ഞാൻ താമസിക്കുന്നതിനടുത്ത് ഷാപ്പൊന്നുമില്ല. എന്നാൽ അവിടുന്ന് കാൽ നാഴിക പോയാൽ ഷാപ്പുകൾ ധാരാളമുണ്ട്. ഷാപ്പുകൾ അടുത്തല്ലാത്തവരും കടിയുണ്ടുണ്ട്. അത് എവിടെ നിന്നാണെന്നു ചോദിച്ചാൽ പറയാൻ തരമില്ല. നാലോ, പത്തോ നാഴിക നടക്കേണ്ടി വന്നാലും അവർ കടിയും. ഷാപ്പുകൾ നേരത്തെ പുട്ടിയാൽ മതി എന്നിവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ വേലക്കാർ പണികഴിഞ്ഞു വീട്ടിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ കാലേ കൂട്ടിവാങ്ങിവെച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ പെണ്ണുങ്ങൾക്കുള്ള സമ്മാനം തല്ലാണ്. കടി കഴിഞ്ഞു ചെല്ലുകയാണെങ്കിലും അവർക്ക് കിട്ടുന്നത് തല്ലതന്നെ. സ്വബോധത്തോടു കൂടിയുള്ള തല്ലുകൊള്ളുന്നതും കടിച്ചിട്ടുള്ള തല്ലുകൊള്ളുന്നതും തമ്മിൽ അല്പം വ്യത്യാസമുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ആദ്യത്തേതായിരിയ്ക്കും കുറേ ഭേദം എന്നേയുള്ളൂ.

ഇനി തുറക്കുക വിതവുന്ന വിതവു കൈക്കൊള്ളുക കറച്ചവെന്ന് പറയുന്നത് ഭരണാഭ്യോധിയിൽ കാണിപ്പാൻ മാത്രമാണ്.

ഒരു ഷാപ്പു കുറച്ചാൽ അതിന്റെ അങ്ങേപ്പറ്റത്തുള്ള ഷാപ്പിൽ കൂടി കൂടും. അതുകൊണ്ട് ഇതിനെപറ്റിയുള്ള പ്രസംഗങ്ങളും വാദങ്ങളും ഈ സഭയുടെ ഈ സമ്മേളനത്തോടുകൂടിതന്നെ അവസാനിപ്പിക്കണമെന്നാണ് എനിയ്ക്കു പറയാനുള്ളത്. മദ്യവഞ്ചനത്തെ നാം ഏവരും ആദർശമായി സ്വീകരിച്ചു, അവരവരുടെ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളിൽ ചെന്ന് കഴിയുന്നതൊക്കെയും ചെയ്ത് ജനതയുടെ മനോഭാവത്തെ മാറ്റി മദ്യവഞ്ചനാത്മം പ്രവൃത്തിക്കാൻ അവർ വഴിഗവണ്മണ്ടിനെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. പരിപൂർണ്ണ മദ്യവഞ്ചനമാണ് തങ്ങളുടെ ആദർശമെന്ന് ഒരു അത്ഥമില്ലാത്ത വാക്യം ഗവണ്മണ്ടു് ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞുപോയി. ആ വഴിയിൽ കൂടിയാണ് തങ്ങളുടെ യാത്രയെന്നു കാണിപ്പാൻ ചിലതൊക്കെ ഗവണ്മണ്ടു കാട്ടിക്കൂട്ടുന്നുമുണ്ട്. രണ്ടോ നാലോ ഷാപ്പുകളെ നിറുത്തൽചെയ്ത് അവയ്ക്കടുത്തുള്ള മറ്റു ഷാപ്പുകളെ കൂടുതൽ വലിയ്ക്ക് ലേലംചെയ്തു വില്ക്കുന്നതിനേയും, പത്തു മണി വരെ തുറന്നുവയ്ക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും വ്യ മണിയ്ക്കു ഷാപ്പുകൾ പൂട്ടണമെന്ന് നിയമമുണ്ടെന്നു പറയുന്നതിനേയുമാണ് ഞാൻ കാട്ടിക്കൂട്ടലെന്നു പറയുന്നത്. ഓരോ ഷാപ്പും കൃത്യ സമയത്തു പൂട്ടുന്നുണ്ടോ എന്ന് അതാതു സ്ഥലത്തുചെന്നു നോക്കി അറിയാൻ എക്സൈസ് മെമ്പർ സാധ്യമാണോ? ഉദ്ദേശ സാദ്ധ്യത്തിനതകാത്ത ഈ മാർഗ്ഗത്തിൽ കൂടിയുള്ള സഞ്ചാരത്തെ ഇനിയെങ്കിലും നിറുത്തുകയാണ് ഗവണ്മണ്ടു ചെയ്യേണ്ടത്. ഞങ്ങളാൽ അസാദ്ധ്യമാണിതെന്ന് സഭയെയും തുറന്നു പറയുക. ഇതേ എനിയ്ക്കു പറയാനുള്ളു.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ.-- ഗവണ്മണ്ടിന് ഇതു അസാദ്ധ്യമാണെന്നു പറഞ്ഞതിനോടു് ഞാൻ യോജിയ്ക്കുന്നു. എന്നാൽ തുല്യങ്ങളാണു് മെമ്പർ പറഞ്ഞ കാരണം കൊണ്ടല്ല, ഗവണ്മണ്ടിന് ഈ പണം വാടുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതു കൊണ്ടും, തല്ലാലം വേറെ പണം കിട്ടുവാനുള്ള മാർഗ്ഗമില്ലാത്തതു കൊണ്ടും, പെട്ടെന്ന് വേറെ വഴിയ്ക്കു ഈ പണം ഉണ്ടാക്കുവാനുള്ള ആലോചനകൾ ചെയ്യുവാൻ വേണ്ടിയുള്ള സന്നദ്ധതയില്ലാത്തതു കൊണ്ടും ആണ് ഈ പ്രോഫിബിഷൻ നടപ്പിൽ വരുത്താതിരിയ്ക്കുന്നത്. രാജ്യത്തിന്റെ അതുത്തിയലുള്ളവർ മറ്റു രാജ്യങ്ങളിൽ പോയി കടിക്കുമെന്നുള്ളതുകൊണ്ടു് പ്രോഫിബിഷൻ നടപ്പാക്കിക്കൂട എന്നു പറയുന്നതു ശരിയല്ല. അതുത്തികളിൽ ഉള്ളവർ മാത്രമല്ല അനൗരാജ്യങ്ങളിൽ പോയി കടിക്കയുള്ളു. അതുത്തിയിൽ നിന്നു മാറ്റം ഉള്ളിൽ താമസിക്കുന്നവർ പോയി കടിക്കയില്ലല്ലോ. ഭൂരിപക്ഷം പേർ ഉള്ളിലാണ് താമസം. അതുകൊണ്ടു് പ്രോഫിബിഷൻ ചിലർക്കു ഗുണം ചെയ്തില്ലെങ്കിലും ഭൂരിപക്ഷം പേർക്കു ഗുണം ചെയ്യും.

നമ്മൾ ഇവിടെ പ്രോഫിബിഷൻ നടപ്പാക്കുകയാൽ ക്രമേണ അത് മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലും നടപ്പാക്കാൻ ഇടയുണ്ട്. മറ്റു രാജ്യങ്ങളിൽ നടപ്പാക്കിട്ട് ഇവിടെ നടപ്പാക്കാം എന്നു പറഞ്ഞ് നമ്മുടെ കടുമനീട്ടിക്കൊണ്ടു പോകാതെ നമ്മളെ കണ്ടു മറ്റുള്ളവർ പഠിക്കട്ടെ എന്നു കരുതി നാം ആദ്യം നടപ്പാക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. ഇവിടെ പ്രോഫിബിഷൻ നടപ്പാക്കാൻ സാധിക്കയില്ലെന്ന് ഒരു മെമ്പർ പറഞ്ഞപ്പോൾ ഗവണ്മെന്റ് മെമ്പർമാർ തലകലുക്കി സിദ്ധിക്കുന്നതു കണ്ടു. വല്ല വാദവും പ്രോഫിബിഷൻ അസാദ്ധ്യമെന്നു കാണിക്കണമെന്നാണ് ഗവണ്മെന്റിന്റെ ആഗ്രഹമെന്നു തോന്നുന്നു. ഒരു വലിയ ഭൂഖണ്ഡത്തിൽ നടപ്പാക്കിയ സംഗതിയാണ് നമ്മൾ ഇപ്പോൾ ഇവിടെ അസാദ്ധ്യമെന്നു പറയുന്നതു. അമേരിക്കയിൽ പ്രോഫിബിഷൻ തല്ലാലം ഉടവുവന്നിട്ടുള്ളതു ഞാൻ വിശ്വരിക്കുന്നില്ല. എല്ലാ നല്ലകാര്യങ്ങളും പ്രതിബന്ധങ്ങളും പരാജയങ്ങളും വളരെ കഴിഞ്ഞിട്ടാണ് ഒടുവിൽ ജയിക്കുന്നത്. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് ഞങ്ങൾക്ക് എത്ര നിയമസഭകളിൽ പറയുവാൻ കഴിയുമോ അതിലെല്ലാം പറയും. പല പ്രാവശ്യം വാദിച്ചിട്ടും ഫലമില്ലെന്നു വന്നാലും അതൊന്നും ഒരാക്ഷേപമായി എടുക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ വിചാരിച്ചിട്ടില്ല. ഞങ്ങൾ ഇതിൽ നിന്നും ഒരിയ്ക്കലും പിന്മാറുന്നതുമില്ല. ഇത് ഏറ്റവും അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ള കാര്യമായതുകൊണ്ടാണ് ഞങ്ങൾ ഈ നില എടുക്കുന്നത്.

ബഹുമാനപ്പെട്ട പഴയന്തർ മെമ്പർ ഇത് പ്രസംഗിയ്ക്കുവാൻ നല്ലൊരു വിഷയമാണെന്ന് ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ പ്രസംഗിയ്ക്കുവാൻ വിഷയത്തിന് ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു ക്ഷാമവുമില്ല. വിഷയക്ഷാമം കൊണ്ടല്ല ഞങ്ങൾ ഇതെടുക്കുന്നത്. ഇതൊന്നും കേട്ടിട്ടു ഗവണ്മെന്റു തെറ്റാഭാരിയ്ക്കുണ്ടു. ഗവണ്മെന്റിൽ നിന്ന് ഇപ്പോൾ തുടങ്ങിയവരിയ്ക്കുന്നതുപോലെ തന്നെ അതു നടപ്പിലാക്കുവാൻ ശ്രമിയ്ക്കുകയാണു വേണ്ടത്.

മിസ്റ്റർ എം. കൃഷ്ണമേനോൻ.—ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ എതിർക്കുന്നു. കള്ളുകുടിയന്മാർക്ക് കുടിച്ചേ കഴിയൂ എങ്കിൽ അവരോട് കൂടിക്കൂട്ടം എന്നു നിർബ്ബന്ധിക്കുവാൻ ആർക്കും അധികാരമുണ്ടെന്ന് എന്നിയ്ക്കുതോന്നുന്നില്ല. ഓരോരുത്തന്റേയും സ്വാതന്ത്ര്യം നിയമം ലംഘിക്കാതിരിയ്ക്കുന്നിടത്തോളം തടയുവാൻ ആർക്കും അധികാരമില്ല. മദ്യപാനം ചെയ്യുന്നതിൽ വലുതായ അപകടമൊന്നും ഉണ്ടെന്ന് എന്നിയ്ക്കു അഭിപ്രായമില്ല. അമാതമായ മദ്യപാനം ചെയ്യുന്നതാണ് അപകടം. അപ്പോൾ അത് പൊതുജനങ്ങൾക്ക് ദ്രോഹമായിത്തീരുന്നതു, അതിനെ നിർത്തുവാൻ ഗവണ്മെന്റ് ശ്രമിക്കേണ്ടതും ആകുന്നു. എന്നുമാത്രമല്ല “മിതമായ പാനം ചെയ്താൽ അമൃതിനൊക്കു” മെന്ന ഒരു അഭിപ്രായവും ഉണ്ട്. ഇംഗ്ലീഷ് വൈദ്യ

ന്മാർ മരണം അടുത്തു എന്നുതോന്നുന്ന അവസരങ്ങളിൽ ബ്രാബ്രി
യം എസൻസ് ആഫ് ചിക്കൻ കൊടുക്കുന്നു. ഗംഗാജലമാണ് അ
പ്പോൾ വേണ്ടത് എന്ന് ചിലർക്ക് അഭിപ്രായമുണ്ടായേക്കാം. ക്ഷീ
ണത്തിന് ഇത് ഒരു ദിവ്യശാസ്ത്രമായി കരുതിവരുന്നു. കടിച്ചു മേ
ശ്ചവട്ടിൽ മരിയാതെയും പങ്കായുടെ മുകളിൽ കയറാതെയും വഴി
യ്ക്ക് പോകുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് ഉപദ്രവം നേരിടാതെയും ഇരിക്കുന്നതാ
യാൽ കടിക്കുന്നതുകൊണ്ട് യാതൊരു തകരാറും ഇല്ലെന്നാണ് എ
ന്റെ അഭിപ്രായം. അതിനും പുറമെ തിരുവിതാംകൂറിലും ബ്രിട്ടീ
ഷിലും പ്രൊഫ. ബിഷൻ ഏല്പിച്ചിട്ടുള്ളതുമായ ഈ രാജ്യത്ത് അ
തിനെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചിട്ടുതന്നെ ആവശ്യമായി. ഗവണ്മെണ്ടി
ന്റെ പണം നഷ്ടമെന്നല്ലാതെ കടിക്കുന്നവർ കടിക്കാതിരിക്കയില്ല.
ഗവണ്മെണ്ടിലേക്ക് പണം കൊടുക്കാതെ കടി നടക്കണം എന്ന് ഉ
ദ്ദേശമുള്ളവർ മാത്രമേ ഈ മോഷൻ പ്രസ്സുചെയ്യുകയുള്ളൂ. കള്ള
കടിയെപ്പറ്റി ഞാൻ ഒരു ഗ്ലോം കേട്ടിട്ടുണ്ട്.

പീതപാ പീതപാ പുനഃ പീതപാ

യാവത് പതത ഭൂതലേ

പുനരുത്ഥായതഃ പീതപാ

പുനർജന്മം നയിഷ്യതേ.

ഇതിന്റെ കർത്താവിന്റെ അഭിപ്രായപ്രകാരം പുനർജന്മത്തെ ന
ശിപ്പിക്കുന്നതായ ഒരു ശാസ്ത്രമാണ് ഇത്.

കള്ളപ്പാപ്പകൾ കുറയ്ക്കുന്നതും ഒട്ടും ശരിയല്ല. ഈ എറണാ
കുളം റൗണിയിൽനിന്ന് കള്ളപ്പാപ്പകൾ എല്ലാം മാറ്റുക ഉണ്ടായി.
ഇപ്പോൾ വൈകുന്നേരം അഞ്ചുമണി കഴിഞ്ഞാൽ ആളുകൾ കടിക്കാ
നായി റൗണിന് പുറത്തേയ്ക്ക് പോവുക ആയി. കടി കഴിഞ്ഞാൽ
സന്ധ്യയ്ക്കുശേഷം അവർ തിരിച്ചുവരവായി. ഏകദേശം രണ്ടുമണി
ശ്രീ നേരം റൗണിലെ വഴികളിൽ ഇവരുടെ ഒരു ഘോഷയാത്ര
യാണ്. അതുകൊണ്ട് ജനങ്ങൾക്ക് ആ സമയങ്ങളിൽ സഞ്ച
രിക്കുവാൻ വളരെ അലോഹ്യമുണ്ട്. പാപ്പകൾ മാറ്റുന്നതിനുമു
മ്പ് ഈ അലോഹ്യം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. റൗണിന്റെ പല ഭാഗ
ത്തും ഉള്ളവർ അടുത്തുള്ള പാപ്പിൽപോയി കടിച്ചു വീടുക
ളിൽപോയി കിടന്നുകൊള്ളാം. അതുകൊണ്ട് ഈ കൊല്ലം ഇല്ലെ
ങ്കിലും വരുന്നകൊല്ലമെങ്കിലും പാപ്പകൾ കുറയ്ക്കി എണ്ണുകൂട്ടി ക
ടിക്കേണ്ടവർക്ക് സൗകര്യപ്പെടുത്തുകൊടുക്കണമെന്നാണ് എന്റെ
താഴ്മയായ അഭിപ്രായം.

Mr. U. Kandar Menon.—I have nothing more to say.

മിസ്റ്റർ കമാരനെഴുത്തജൻ.—ഇതൊരു വാദപരമായ വിഷ
യമല്ലെങ്കിലും മറുപടി പറഞ്ഞാൽ കാര്യം അബദ്ധമാകുമോ എന്ന്
എനിക്കു പേടിയുണ്ട്. എന്നുവരികിലും ചില ബഹുമാനപ്പെട്ട
മെമ്പർമാർ പറഞ്ഞ ചില സംഗതികളെപ്പറ്റി ഒന്നു രണ്ടുവാക്ക്

മരപടി പറയാതെ എന്നാൽ കഷ്ടമാണെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്. പ്രസംഗചതുരി ഒരാൾക്കു കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞാൽ അയാൾക്ക് രാത്രി പകലാക്കാനും പകൽ രാത്രിയാക്കാനും സാധിക്കുന്നതാണെന്ന് സർപ്പം ബോദ്ധ്യമുള്ള ഒരു സംഗതിയാണ്. ബഹുമാനപ്പെട്ട രണ്ടു മെമ്പർമാർ ഇതിനെ എത്രത്തോളം പറഞ്ഞതിനെപ്പറ്റിയാണ് എന്നു മരപടി പറയുവാനുള്ളതു്. ഒരാളുടെ പ്രസംഗത്തിൽ ഗവണ്മെണ്ടുടേ ഗൗരവനഷ്ടം ശിരഃസ്തംഭമുണ്ടായതായി ഇവിടെ കാണപ്പെട്ടു. അതിനുശേഷം വേറെ ഒരു ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ അതേതരത്തിൽതന്നെ പ്രസംഗിച്ചപ്പോൾ അവർക്കും ശിരഃസ്തംഭമുണ്ടായല്ല—ഇതിൽ ആദ്യത്തെ ശിരഃസ്തംഭത്തെ ഞാൻ അത്ര വിലവെക്കുന്നില്ല. ബഹുമാനപ്പെട്ട ഈഴവമെമ്പർ, ബഹുമാനപ്പെട്ട പഴയന്നൂർ മെമ്പർ പറഞ്ഞ പല സംഗതികൾക്കും ഇവിടെ സമാധാനം പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. ബഹുമാനപ്പെട്ട പഴയന്നൂർ മെമ്പർ നാട്ടിൽ പ്രൊഫ. ബ്രിജൻ നടുപ്പാക്കിയായ് കൊച്ചിരാജ്യത്തിന്റെ വടക്കു അറ്റത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവരിൽ കുടിക്കാൻ വിചാരിക്കുന്നവർക്ക് കുറെ കഷ്ടപ്പെട്ട് വല്ല പുഴയും കടക്കേണ്ടി വന്നാൽ കൂടി അവർ അവിടെ പോയി കുടിയ്ക്കും, വയർ നീറിയ്ക്കും, ഇങ്ങോട്ടു വരും. അതുകൊണ്ട് ഗവണ്മെണ്ടിന്നു് കിട്ടേണ്ട ആദായം നഷ്ടമാകുന്നതല്ലാതെ കൂടി നിലു ന്നതല്ല. എന്നാൽ അതിനെപ്പറ്റി ഇവിടെ പ്രസംഗിക്കുന്നവരായ പ്രതിനിധികളും ഗവണ്മെണ്ടും കൂടി ഇതിനുവേണ്ടി വേല ചെയ്താൽ വരുത്തിയിരുന്നവരേയും കുടിയന്മാർ അല്ലാതാക്കുവാൻ സാധിയ്ക്കുന്നതാണ്. ബഹുമാനപ്പെട്ട ഇരട്ടാലക്കുട മെമ്പർ പ്രസംഗത്തിന്റെ ചില ഭാഗങ്ങൾ കൊണ്ടുതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം എന്താണെന്നറിവാൻ സാധിയ്ക്കും. യഥാർത്ഥത്തിൽ കുടികൊണ്ടു് നാശം വരേണ്ട ആളുകൾക്ക് വരുമെന്നു് അവർക്കുതന്നെ നല്ല ബോദ്ധ്യമുണ്ടു്. കുടിയന്മാർ കുടിച്ചു നശിച്ചോട്ടെ എന്നോ മറ്റോ ഉള്ള അഭിപ്രായമാണു് ഉള്ളതെന്നു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ കടന്നു നോക്കിയാൽ അറിയാം. എന്നാൽ ആ തരത്തിലുള്ള ബുദ്ധി എനിയ്ക്കില്ല. അതുകൊണ്ടു് എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഭൂലോകത്തിൽ എല്ലാവരും, തീർച്ചയായും കൊച്ചിരാജ്യത്തിൽ എല്ലാവരും നന്നാകണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശമാണുള്ളതു്. എന്നാൽ ഇടുങ്ങിയ മനസ്ഥിതിയോടുകൂടിയ ആരുംതന്നെ ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റി ആലോചിയ്ക്കുന്നില്ല. കുടി നീറത്തുവാൻ കഴിയുകയല്ലെന്നുള്ളതാണു് വാസ്തവത്തിൽ ഗവണ്മെണ്ടിന്റെ നയം. കുടി നീറത്തുവാൻ ഗവണ്മെണ്ടിന്നു് കഴിവില്ലാതെല്ല. നിശ്ചയമായും കഴിയും. അതിന്നു് വേണ്ട പ്രവൃത്തി ഗവണ്മെണ്ടിൽ നിന്നു് കയ്യേറു് ആളുകൾക്കു് ഉപദ്രവകരമല്ലാത്ത ഒരു programme തയ്യാറാക്കി നടപ്പിൽ വരുത്തണമെന്നാണ് ഈ ഉ.

VOTING OF DEMANDS FOR GRANTS

653

പക്ഷേപത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം. അതിനെപ്പറ്റി ഇവിടെ ആദ്യം പറഞ്ഞ അവസരത്തിൽതന്നെ അതിനുവേണ്ട പ്രവൃത്തിപദ്ധതികളും ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഇത് തീർച്ചയായും സാധ്യമാകുമെന്നും എനിയ്ക്കു ബോദ്ധ്യമുണ്ട്. ഇനി ഗവണ്മെണ്ടു മെമ്പർ പറഞ്ഞതിനുകൂടി മറുപടി പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞാൽ എനിയ്ക്കു പറയാനുള്ളതു കഴിഞ്ഞു. അദ്ദേഹം ഇവിടെ പറഞ്ഞത് ഗവണ്മെന്റ് തന്നെത്താൻ വിചാരിച്ചാൽ എന്തു ചെയ്യുവാൻ കഴിയുമെന്നും, അനുഭവപരമായ നിലയിൽ കൂടി ഞങ്ങളോടു ചേർന്ന് പരിശോധിച്ചാലല്ലേ സാധിയ്ക്കുകയുള്ളുവെന്നും മറുമാണ്. ഇതിൽ ഞങ്ങൾക്കു് വിരോധമില്ല. പക്ഷേ ഗവണ്മെന്റ് എടുക്കുന്ന പ്രവൃത്തികൾക്ക് അനുഭവപരമായ സഹായം ആവശ്യപ്പെടുകയോ അത് ഇല്ലാതെ വരികയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. എന്തെങ്കിലും ഒരു കാര്യം ഗവണ്മെന്റ് മുന്നിട്ടു പ്രവൃത്തിച്ചാൽ അനുഭവപരമായ തീർച്ചയായും ഗവണ്മെന്റിനോടു സഹകരിക്കും. ചെന്ന ഇവിടെ Propaganda കൊണ്ട് ഗുണമുണ്ടെന്നു പറയുകയുണ്ടായി. അതു ബഹുമാനപ്പെട്ട എക്സൈസ് മെമ്പറും ഏതാണ്ടു സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന് ഇതിൽ സന്തുഷ്ടമുണ്ടെന്നു വരുന്നുണ്ട്. കള്ളിന് വില കൂട്ടിയാൽ കടം കുറയുമെന്ന് എനിയ്ക്കു വിശ്വാസമില്ല. അതുകൊണ്ടുള്ള ഭോഷം കടിയുണ്ടാകുന്നതാണ്. കള്ളിൽ വെള്ളവും ധാരാളം കൂട്ടും. വിലയും വളരെ കൊടുക്കേണ്ടിവരും. ആത്മഹത്യ കുറയ്ക്കണമെന്നാണ് Penal-code-ൽ എഴുതിവെച്ചതും, ആ കുറവ് ചെയ്യുന്നവരെ ശിക്ഷിയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഗവണ്മെന്റിന് ഈ കാര്യത്തിൽ എന്തു നിലയാണുള്ളത് എന്നാണ് ഞാൻ ചോദിയ്ക്കുന്നത്. ദിവസേന അദ്ധ്വാനിച്ചു പ്രവൃത്തിയെടുത്ത് ബുദ്ധിമുട്ടി ഉണ്ടാക്കുന്ന രണ്ടോ നാലോ അണയുടെ മുകൾ ഭാഗവും കള്ളുകടിക്കുവേണ്ടി ചിലവാക്കുന്ന ഒരുവന്റെ നില നന്നാക്കി അവനെ കടിയുണ്ടാകുന്ന വിരമിപ്പിച്ചില്ലെങ്കിൽ അവൻ അധോഗതിയെ പ്രാപിക്കുവാൻ ഇടയാകും. അതിനെ തടയ്ക്കു നിരത്തിയില്ലെങ്കിൽ അവൻ ആത്മഹത്യയ്ക്ക് ഒരുങ്ങുകയല്ലേ ചെയ്യുന്നത് എന്നാണ് ഞാൻ ചോദിയ്ക്കുന്നത്. അവൻ അറിയാതെയല്ലേ തന്നെത്താൻ കൊല്ലുവാൻ ഒരുങ്ങുന്നത്. അത് അവനും കുറയ്ക്കണമെന്ന്; അവൻ സഹായിയായി നില്ക്കുന്ന ഗവണ്മെന്റും കുറയ്ക്കണമെന്ന് കടിയുണ്ടാകുന്നവൻ കടിച്ചു മരിച്ചോടെ എന്ന് കണ്ണടച്ച് കാണാത്ത ഭാവത്തിൽ കണ്ടുകൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്ന (Hear, hear) ഏതൊരു ഗവണ്മെന്റിനും ആ കുറത്തിൽ ഒരു പങ്കും ചുമതലയും ഉണ്ട്. ഈ നിലയ്ക്ക് ഗവണ്മെന്റ് ഇതിനെ അടിച്ചടച്ചു കളയാനുള്ള പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യാതിരിയ്ക്കുന്ന പക്ഷം ആത്മഹത്യയേക്കാൾ വലിയ ഒരു കുറത്തെ abet ചെയ്തതിനുകൂടി സമാധാനം പറയേണ്ടിവരും. Local option നെമ്മാറയിൽ നടക്കു

കയില്ലെന്നും, അതുപ്രയാസമാണെന്നും എക്സൈസ് മെമ്പർ അടുത്ത തന്നെ ഇവിടെ വന്നു പറയുമെന്നും ഒരു മെമ്പർ പ്രസ്താവിച്ചു. എന്നാൽ നെമ്മാറയെപ്പറ്റി അറിയാവുന്നവരും, അവർക്കുതന്നെ ആളുകളുടെ മനസ്സിലെപ്പറ്റി അറിവുള്ളവരും ഒരിക്കലും അങ്ങനെ പറയുന്നതല്ല. നെമ്മാറയിലെ local option ഫലിയ്ക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. ഇങ്ങിനെ രണ്ടോ മൂന്നോ, നാലോ സ്ഥലങ്ങളിൽ പ്രവൃത്തമാകും തുടങ്ങി. അതു ഫലപ്രദമാകുമെന്ന് കണ്ടുകഴിഞ്ഞാൽ കാലക്രമത്തിൽ ടൗണുകളിലും അതു ഗുണകരമായി തീരുമെന്നേ എന്നിയ്ക്കു പറയാനുള്ളൂ. ഫലമെന്തായാലും വേണ്ടില്ല; ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ വോട്ടിനിടണമെന്നതന്നെ ഞാൻ ഉദ്ദേശിയ്ക്കുന്നു.

President.—Do you want it to be pressed?

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—Yes, Sir.

The motion was put to votes and negatived

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—Poll, Sir.

The House divided—Ayes 14 and Noes 16.

Ayes.

- 1 Mr. K Ayyappan
- 2 „ A Eachara Menon
- 3 „ E Ikkanda Warriar
- 4 „ C N Ittiravi Nambudiri
- 5 „ P S Kesavan Nambudiri
- 6 „ P Krishna Menon
- 7 „ T K Nayar
- 8 „ P Kumaran Ezhuthassan
- 9 „ K Mohamed Seethi
- 10 „ T A Ramachandra Ayyar
- 11 Dr. K Sankara Menon
- 12 Mr. A Sankara Poduval
- 13 Mrs. Swaris
- 14 Mr. K P Vallon

Noes.

- 1 Mr. V K Aravindaksha Menon
- 2 „ C Barton Wright
- 3 „ M A Chakko
- 4 „ U Kandar Menon
- 5 „ K P Kannan Nayar
- 6 Rao Sahib Mr. T V Kasturi Ranga Ayyar
- 7 Mr. M Krishna Menon
- 8 „ C J Mathew
- 9 „ I N Menon
- 10 „ T Narayana Menon
- 11 „ P Nilakanta Menon
- 12 „ Joseph Pettah

- 13 Dr. D. Raghavendra Rao
- 14 Rama Varmha Tampuran
- 15 Mr. P. V. Raphael
- 16 „ P. V. Subramania Ayyar

The Demand was then put and carried.

2. 6—Excise—Cranganur—Rs. 1,780.

Mr. U. Kandar Menon.—Sir, I rise to move for an allotment of Rs. 1,780 under 6—Excise—Cranganur. I request that the House will be pleased to grant the allotment.

The Demand was put to votes and carried.

President.—We shall take up the consideration of the Education budget.

3. 19—Education—Rs. 14,34,317.

Mr. I. N. Menon.—Sir, in presenting my departmental estimates before this House and soliciting its vote on my demands, I see no occasion for making any speech. There is an additional reason for not making a speech, because I find more than 40 cut motions which require short speeches and one may be permitted, in these days of economic depression, economy even in speech-making.

The figures themselves are pretty eloquent. The total amount under the head 'Education' is Rs. 14,34,317. Even this figure is the result of many cuts. It is a result partly of self-surrender and partly of the Government sitting very tight over it. Anyway it represents sufficient economy and even with these apparently huge allotments of 14 lakhs and odd it is only just possible to maintain the department in the discharge of its usual duties. Many schemes of far-reaching importance and usefulness suggested and originally approved by the Government had to be held in abeyance for want of funds in the ensuing year. My Hon'ble friend, the Finance Member, has been assuring me very frequently that Government has been very fair in their treatment of the Education Department. I do not question that fact. Considering the small slices of the general revenue of the State devoted to demands on education, I have no reason to quarrel. Apart from that, there is no sense in quarrelling with the inevitable.

In spite of very drastic cuts and very drastic economies, it is very hopeful to be able to say that the education budget presents a certain amount of internal proportion and harmony and Government had at least this sense of proportion in spite of its drastic cuts. I only wish to say a few words about the main principles by which these estimates are prepared.

As will be conceded by any one conversant with the current problems of education, the most important work of public

education is that part of it which touches the majority of the people and to which alone the masses can legitimately aspire. I refer to elementary education. The most important duty of a State Department of Education is to maintain elementary education in good condition, and the Hon'ble Members will find, Sir, that if they turn to the demands under education 51.78 per cent of the total expenditure are to be devoted to elementary education. It is more than half. To say that we have budgeted for more than 51 per cent of the total expenditure for elementary education is not to say that elementary education, as it is administered, is without any flaws. So far as I am able to see and prophesy, the present is a period of transition. As I would have occasion to say this afternoon, I shall reserve the statistics which we have collected. We have been trying to collect statistics with a view to proposing comprehensive proposals in the organisation of elementary education. The main defects of the present system, or I should say the main defect, is its organisation, the over-centralisation which leaves so little for local effort and local patriotism. The result of this over-centralisation is to be found also in another respect, in the curricula of elementary studies. Elementary education, unfortunately, here, and I believe, as in most other places in India, is treated as primary education. The contrast is between secondary and primary education. Elementary education is treated as a stage, as a feeder to secondary education. This is against all sound principles of elementary education. Elementary schools, they are called primary schools here, they are treated more or less as the Preparatory classes. Elementary education itself, even though it does not lead to Secondary and University education, serves very useful purposes.

Now just to give you, Sir, the ideal which is pursued elsewhere in respect of elementary education, I have just extracted these from the rule or the definition fixed by the Board of Education in England.

"The purpose of the public elementary school is to form and strengthen the character and develop the intelligence of the children entrusted to it and to make the best use of the school years available in assisting both girls and boys according to their different needs to fit themselves practically as well as intellectually for the work of life."

Such a comprehensive ideal is of course certainly absent from our present notions of elementary education in the State. These, as I said, are the main defects arising from a defective organisation of elementary education. I shall have more to say about these things in reply to cut motions and therefore I must reserve the actual statistics for those occasions.

To say that 51.78 per cent of the total expenditure is reserved for elementary education does not however mean that the claims of Secondary and University education have been ignored. As a reference to the figures in the estimates would convince you, Sir, over 27 per cent of the total expenditure is devoted to secondary education, and I think that, at any rate, is a satisfactory feature of our present system. There have been complaints already in this House—and I find cut motions tabled for this afternoon—about the wastage involved on higher education. Money is supposed to be wasted on higher education. Here again, Sir, I wish to draw your attention to the actual amount that is budgetted. It is only 6.8 per cent of the total expenditure on education. I find three huge cuts of Rs. 100 each under 'Direction and Inspection'. College education absorbs only 6.8 per cent of the total expenditure. Token cuts of one rupee I can understand. They are only to draw the attention of the Government or the Department to any defect or flaw. But this substantial reduction of Rs. 300 will mean much. What do we spend on 'Direction and Inspection'?—4.8 per cent of the total expenditure.

Again there is, I presume, in all budgets a so-called miscellaneous head, because it is supposed to be a head over which all sorts of juggleries are possible, and one is supposed to have huge amounts there for future transfers. But if you look at the number of things in the miscellaneous head in the budget allotment, I think 5.8 per cent of the total expenditure will not be treated as anything exorbitant. The expenditure on Boy Scouts, the expenditure on Sports, special scholarships and stipends and the expenditure on examinations—all these have to be met out of the miscellaneous head. This head is very comprehensive.

The Training Institution absorbs 2.6 per cent of the total expenditure. These are the main heads of the budget; and Sir, you will find by a reference to the actual figures that in spite of, as I said, drastic economies, Government have maintained a sense of balance and equilibrium inside the departmental estimates.

Sir, it is not right to anticipate trouble until and unless it comes. So I would not say anything at this stage on the cut motions. But it may be advisable not to disarm criticism in defence. Just to state, as a matter of fact, it may be interest to an audience wider than this House to know that some of the cut motions refer to the unsatisfactory nature of the departmental dealings with private agency. It is a topic on which I have had occasion to speak before and I am not going to enter into a long disquisition about this. All that I wish to say to you, Sir, and

to this House is this: It may be very likely that the rules which the department is called upon to administer are not ideal. It may be, as one Hon'ble Member told me last evening, that these rules are down-right. I quite concede. All that I wish to submit to this House is that the administration of these down-right rules by this department has been quite alright. That is all that I wish to say to this House.

There is just one more point and I shall have done. That is, there seems to be a feeling in the minds of some of the Hon'ble Members that every act, every deed or misdeed on the part of the department represents a definite policy. The selection of a person for training embodies a policy. It is on the other hand an isolated act of convenience thought necessary in the interests of service or probably with a view to increase the efficiency. There is no question of policy involved in it. So, if Hon'ble Members would just treat these deeds or misdeeds on their merits and not conjure up behind them a policy, it would be a great charity.

I have another point, which strikes me. I find Rs. 300 cuts and between these cuts the budget which I have already submitted to this House is a very—to borrow a phrase from the appropriate terms used by the Finance Member—adversity budget and is likely to be landed in very serious difficulties even if these one rupee cuts are insisted upon. The question is not one of principle. I am not worrying about principle. I find there are 42 single rupee cuts and 42 rupees to a budget which is already an economy one means a great loss.

So I would request you to consider this point that the Department of Education in spite of all its flaws is trying to do its best in the interests of not only the present public but also the future public and I would solicit that indulgence which is so appropriate in the case of all persons who mean well at any rate. Without any further speeches, I would request that this House will be pleased to grant, without any reduction, the allotment of Rs. 14,34,317 for this department.

Mr. T. A. Ramachandra Ayyar.—I want some information, about the figures here. On page 63 'public examinations'—34 thousand is provided for. Last year it was only 16 thousand. I want to know why this increase.

Mr. I. N. Menon.—There are two examinations to be held. There is first the September examination and then in March we have to conduct two examinations, one for the benefit of those who are appearing under the old Regulations and the other for those who appear under the new curricula. There is also the public examination for Form III.

Mr. T. A. Ramachandra Ayyar.—‘Other charges’—we have reduced the travelling allowance now. There is an increase of 4 thousand rupees. Last year it was Rs. 12,300. This year it is Rs. 16,500. Why the increase?

Mr. I. N. Menon.—It includes also the cost of stipends to teachers under training.

Mr. T. A. Ramachandra Ayyar.—Last year?

Mr. I. N. Menon.—The number was less.

Dr. A. G. Menon.—Is there any proposal to abolish the Girls’ High School at Cranganur?

Mr. I. N. Menon.—It only comes under the Cranganur budget.

Motion No. 1.

Mr. Joseph Pettah.—*To reduce the allotment of Rs. 12,340 for Establishment of Director by Re. 1.*

Sir, my purpose in tabling this cut motion was to point out some of the features of the present educational policy, which, in my humble opinion I thought, were wasteful, and which, if removed, would enable us to get better returns from the large amounts we are allotting every year under the educational budget. I wanted to draw the attention of the Government mainly to the unnecessary multiplication of classes and divisions and teachers in Government institutions and the consequent inordinate and excessive expenditure on them; the starting of Sirkar schools where there are efficient private agencies catering to the educational needs of the public; and such other matters. I did not want to indulge in mere general statements, but to substantiate contentions with facts and figures; and for this purpose I had asked the Government to supply me with information on a few points, such as the number of schools in the State, the strength in each school, the number of classes, the divisions to each class, and the like. This question was sent up in February, 1932. It was too late for the Kumbham meeting. I was told it was allowed for the Meenam meeting; but the question was not answered even in that meeting. The same question was again sent on 10th June, 1932, and yet so far no answer has been vouchsafed. Again another question of a similar nature was asked by me in a previous session of this Council. True it was answered; but the information sought for was not given on the plea that the question did not refer to any particular year though it was quite clear from the question that what was wanted was the statistics of 1931. This fact was pointed out by me in a supplementary question when the Hon’ble Member for Education was pleased to express regret and to promise that the

necessary information would be collected very soon. And yet so far, nothing has been done. It would seem as if the Government do not want that these things should be brought to the notice of the Council.

For want of necessary information, therefore, Sir, I am very seriously handicapped in my present endeavour; and seeing that no useful purpose would be served by a mere general statement of the case without facts and figures to support it, I think it is not worth my while to move this cut in the present session.

The motion was therefore, considered withdrawn.

Motion Nos. 2—4.

As the mover was absent the following motions were considered withdrawn.

1. Mr. George Chakyamuri.—*To reduce the allotment of Rs. 12,340 for Establishment of Director by Rs. 100..*

(To discuss about the very unsatisfactory way in which the Department is functioning in its relations with aided schools).

2. Mr. George Chakyamuri.—*To reduce the allotment of Rs. 12,340 for Establishment of Director by Rs. 100.*

(To discuss about the necessity of constituting a committee for laying down specific rules to regulate the conduct of the Aided School managers in their dealings with the Government).

3. Mr. George Chakyamuri.—*To reduce the allotment of Rs. 12,340 for Establishment of Director by Rs. 100.*

(To discuss about the necessity for constituting a committee to settle the disputes between the Department and Aided School Managers.

Motion No. 5.

Mr. K. Mohamed Seethi.—*To reduce the allotment of Rs. 58,006 for Education—Direction and Inspection by Re. 1.*

Sir, I have tabled this cut to draw the attention of the Government to the present condition of the Muslim Education Committee. Seeing that the problems relating to Muslim education necessitated the steady and sure advice of a constituted body like the present Muslim Education Committee, the Government were pleased to appoint certain gentlemen to form a committee called the Muslim Education Committee, of which the first Secretary was, if I remember aright, the Inspector of Schools, Southern Division, Mr. K. Raman Menon, who is now the Headmaster of the Sirkar High School, Ernakulam. Subsequently Government thought that instead of having an official Secretary, a non-official gentleman might be appointed and one was accordingly appointed. The committee was constituted about four years back but the personnel of the committee has

ever since remained unchanged. The Secretary of the committee has drawn the attention of the Government to the fact that there was absolute necessity for re-constituting the committee. But I regretfully have to state that no re-constitution was ordered by the Government and the great difficulty arises from the fact that the present members are not gentlemen whose services may be easily got at. So the suggestion of the Secretary that a few really useful and earnest gentlemen, whose names he suggested, might be taken from the personnel of the committee, deserves special consideration.

Then another point which I have raised is that the committee should be given some concessions for which the community has been pleading all these years. The concessions relate to travelling allowance for the members and service labels for the correspondence of the Secretary. I may, in this connection, draw the attention of the Government to the existence of a similar committee in Mysore. It was after the model of the committee in Mysore that this committee was formed here, by the then Director of Public Instruction. That committee is a really functioning one on account of the way in which the Government treat it. The members of that committee are given the benefit of travelling allowance and it is more or less considered to be a quasi-official committee. From the answers to questions I asked on the floor of this House and the statements made by the Government in the course of discussions here on Muslim education, I understand that the Government look upon this committee as an advisory committee and would like to rely upon it on problems relating to Muslim education. If that is the role which is really assigned to this committee, I do not find any point in the present status given to the committee. I can quite realise that in giving travelling allowance to the members of the committee Government will have to incur some expenditure. If Government finds it difficult to grant travelling allowance to the members of the committee, if the present finance do not permit them to do so, I would not be a party to say that they must incur that expenditure now and now only. If finances permit, and if circumstances permit, that point may be sympathetically considered by the Government. At least then the request of the community may be granted.

With regard to service labels and the expenditure for correspondence that the Secretary has to incur from his own pocket, I think Government may not have to incur much if they grant those items of expenditure. If I remember aright, when this point was once raised, Government said and the then Director said in so many words that that request of the Committee

would be granted. The present Secretary may not probably grudge the spending of a few rupees from his own pocket. But when this committee is functioning as a body constituted by Government and to ask the Secretary to incur the expenditure would not be proper or in consonance with the spirit in which it was constituted.

I anticipate a reply from the Hon'ble Member for Education that Government have an idea to constitute Rural Education Committees where backward communities also may be represented by their delegates being nominated as members. I beg to state that this will not fully serve the purpose of the Muslim Education Committee, because this committee represents the whole State and the various problems that relate to the different sections of Muslims throughout the State can be tackled only by a comprehensive and central committee like the present one. In other words the local committees which might be constituted by Government will not serve the purpose of the present committee which is functioning as a central committee serving the whole of the State. I request, therefore, Sir, that the personnel of the committee might be revised by the Government and the committee might be reconstituted on the lines suggested by the Secretary and whatever concessions that might be granted at present within the bounds of the finances of the Government might be conceded without delay. It is only to press upon the attention of the Government those points that I have tabled this motion.

President.—We will now adjourn.

The House rose for lunch at 2 p. m. and met again at 3 p. m. with the Deputy President in the Chair.

4. 9—Customs—Rs. 3,375.

Deputy President.—Before we proceed let me say that the Demand under Customs was not taken up and placed before the House in the morning. Therefore before we enter on the cut motions in the Education Budget I shall ask the Excise Commissioner to move for that demand.

Mr. U. Kandar Menon.—Sir, I move that the allotment of Rs. 3,375 under 9—Customs may be passed by the House. There is no special provision which calls for any specific remarks. So I request the House may be pleased to grant the demand.

Deputy President.—There are no cut motions. Is there anybody who opposes the motion?

Demand put and carried.

5. 19—Education.—(cont.)

Deputy President.—We will continue the discussion on Motion No. 5 of Mr. Seethi.

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ.—ഈ മുസ്ലീം കമ്മിറ്റിയുടെ മെമ്പർമാർ ആരെല്ലാമാണെന്നറിഞ്ഞാൽകൊള്ളാം?

മിസ്റ്റർ ഐ. എൻ. മേനോൻ.—മുമ്പാക്കെ ചോദിച്ചപ്പോൾ അത് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽനിന്നും വെച്ചിട്ടുള്ള ഒരു കമ്മിറ്റിയല്ലെന്നു പറയുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അതിലെ മെമ്പർമാർ ആരെല്ലാമാണെന്നു അറിയുവാൻ പാടില്ല.

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ.—ഇപ്പോൾ അങ്ങനെ ഒരു കമ്മിറ്റി നടക്കുന്നുണ്ടോ എന്നുള്ള വിവരം അറിയാമോ?

മിസ്റ്റർ ഐ. എൻ. മേനോൻ.—അറിവില്ല. എന്നാൽ ആ ലിംഗ് കോൺസ്റ്റിറ്റ്യൂഷൻ ലെല്ലാം ചാർജ്ജ് ചെയ്തതാണെന്നു അറിയാം. അതിലേയ്ക്കായിട്ടു വെച്ചിട്ടുള്ള ഒരു കമ്മിറ്റിയാണെന്നാണ് തോന്നുന്നത്.

മിസ്റ്റർ കെ. മഹമ്മദ് സീത.—അങ്ങനെ ഒരു കമ്മിറ്റി വെച്ചിട്ടുള്ളത് ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നുതന്നെയാണ്. അല്ലാതെ അതിലെ മെമ്പർമാരും അതുതെറ്റിനോ, ശരിയെന്നോ നോക്കാതെ കണ്ട് കമ്മിറ്റിയിൽ വെറുതെവന്നു കേറീട്ടുള്ളവരല്ല. ഞാൻ അതിലെ സ്ക്രൂട്ടറിയാണെന്നാണ്.

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ.—ഇപ്പോൾ അങ്ങനെ ഒരു കമ്മിറ്റി ഉള്ളതായിട്ട് അറിവുള്ള സ്ഥിതിയ്ക്ക് എന്തെങ്കിലും സഹായങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും ചെയ്തുകൊടുക്കുവാനുദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ടോ?

മിസ്റ്റർ ഐ. എൻ. മേനോൻ.—ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് കമ്മിറ്റിയിൽനിന്നും ആരെങ്കിലും വല്ലതും ഇഷ്ടപ്പെട്ടെഴുതി ചോദിക്കാറുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് അങ്ങനെ ഒന്നുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നുണ്ട്.

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ.—കമ്മിറ്റിയിൽനിന്നും വല്ലതും സഹായം ഗവണ്മെന്റിൽ ചെയ്യണമെന്ന് എഴുതി ചോദിക്കാറുണ്ടോ?

മിസ്റ്റർ ഐ. എൻ. മേനോൻ.—സഹായത്തെപ്പറ്റി ഒന്നും ചോദിക്കാറില്ല.

മിസ്റ്റർ കെ. മഹമ്മദ് സീത.—ഞാൻതന്നെ എഴുതിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ അതിലെ സ്ക്രൂട്ടറിയായതുകൊണ്ട് ചോദിച്ചിട്ടുള്ള സംഗതി എനിക്കറിവുണ്ട്.

മിസ്റ്റർ ഐ. എൻ. മേനോൻ.—കിട്ടിട്ടുള്ള കറസ്പോണ്ടൻസിൽ സഹായം ചോദിച്ചിട്ടുള്ളതായി എനിക്കറിവില്ല.

മിസ്റ്റർ കെ. മഹമ്മദ് സീത.—യാതൊന്നും ചോദിക്കാതെ മറ്റു പല സംഗതികളും ചോദിക്കുവാനോ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്?

മിസ്റ്റർ ഐ. എൻ. മേനോൻ.—എന്തൊ, വിഷയം അറിയുന്നില്ല. അത്രേ എനിക്കു പറയാനുള്ളത്.

Mr. I. N. Menon.—Sir, I understand that my information was not correct in saying that the committee was not constituted by the Government. The Hon'ble Member in the course of

his speech in moving this cut said that I had unofficially said that there would be such institutions as school boards in which the interests of the Muslims would be represented. But what he wanted was that there should be a central body. I may for his information say that the school boards will not be the only body. There is likelihood to have a Central Board of Education in which the Muslim interests will be represented. I could not see why a separate association should be maintained when Government are going to have a Central Board of Education in which the Muslim interests could be very well represented. I do not see any reason for the existence of such a committee as the Muslim Education Committee.

Mr. K. Ayyappan.—Will the interests of other backward communities be represented on the Board?

Mr. I. N. Menon.—I have not made any special recommendation. The idea is to have special interests protected. The Muslim interest is a special one. That was what I meant.

Mr. K. Mohamed Seethi.—Sir, with reference to the question put to me by the Hon'ble Member for Education whether there were occasions on which this committee was consulted on problems of Muslim Education, I can point out from my memory that the question of introducing Urdu in some schools was referred to this committee and the opinion of the committee was taken even after the advent of the present Director of Public Instruction and if I remember aright the question of Arabic Syllabus was also referred to this committee for opinion. Though I am really thankful to the Government for their assurance that at the Central Board of Education which they will form Muslim interests will be safeguarded by representation, I respectfully point out to the Government that the abolition of the present committee will be absolutely prejudicial to the interests of Muslim education because even if there is going to be a representative on the Central Board this committee will be only helpful to advise that representative and focuss his attention upon the problems affecting Muslim education. Since this committee will be a representative and enlightened one, to leave it in the lurch, as is now done, will not be a step in the right direction. So I request the Government that the committee might be allowed to continue to the advantage of both the Government and the Muslim public. Whatever concession the Government might find themselves in a position to extend to this committee might also be granted. With the request that the Government might consider once again the necessity of providing these facilities to the committee, I beg leave of the House to withdraw my motion.

Motion withdrawn with leave of the House.

Motion No. 6.

Mr. P. Krishna Menon.—*To reduce the allotment of Rs. 58,006 for Direction and Inspection by Re. 1.*

(To emphasise the inadvisability of the educational authorities interfering in cases where private agreements are alleged to have been entered into between the management of aided schools and teachers employed under them).

As I find that the wording and object of my cut motion has not been specific enough to bring forth the exact point that I wanted to discuss, I suppose it may lead to some mis-conception. So I do not move the motion.

Hence the motion was considered withdrawn.

Motion No. 7.

Mr. P. Krishna Menon.—*To reduce the allotment of Rs. 58,006 for Direction and Inspection by Re. 1.*

Sir, this I respectfully submit is a point worthy of consideration. Now I am sure that the Hon'ble Member for education will remember what particular institution is in my mind when I have tabled this motion. Because I had something to do with the question of recognition of a particular institution which was started under rather distressing circumstances. A neighbouring institution ceased to function and at that time another school was started under the auspices of another agency. A pucca building, so far as the necessities of that particular institution are concerned, was put up and the school was actually started. Considering the nature of the locality and the poverty of the people inhabiting the locality, I should think the strength the management was able to collect, was fairly sufficient. When a request was made for the recognition of the school by the authorities the answer the petitioners got was that the Director of Public Instruction did not think that there was necessity for that school there. No doubt I can understand the reason more or less for that reply, namely, that when another institution was in working order there was not this necessity and there was no attempt even to start a school at the particular locality where it was started subsequently. Remembering that some attempt is being made to resuscitate that school which ceased to function, perhaps the Director thought that when it is brought into full working order the school in the particular locality which was not recognised was not necessary. But unfortunately that school which was thought to be resuscitated had not completed its resuscitation by the 30th Edavam last. I am an eye witness to the fact that even the roofing of the building was not put up by that time. Now when such a school was impossible to be

conducted and a temporary attempt that was made to work that school under the half-time system had also failed to the knowledge of the authorities concerned and as there was no school for more than a year, that is, from Mithunam 1106 to Edavam 1107, there was no educational facility of the particular class concerned. Under such circumstances I thought it was the duty of the department to furnish the necessary facilities for education. It is to bring this matter to the kind attention of the authorities that I have tabled this motion.

Mr. I. N. Menon.—Mr. President, Sir, the view is very easily stated. It is stated in the printed Code which says that when the management vests in a single person the Government should be satisfied with the financial stability it offers if the extent to which the requirements of the locality in the matter of education are already met by the existing institutions. For the grant of recognition to the school—what actually happened, Sir, was this. Soon after the re-opening of the schools, that is, after one and a half month or so, the building of the primary school was blown down by a storm. The matter was reported and steps were taken to start a school on that particular site. Because the idea was to put up a pucca building in that particular site a temporary shed was put up at a different locality not very far away. I remember that this information was supplied in answer to a question or a series of questions put by the Member himself. With regard to the question of the school building not being completed towards the end of Edavam, I myself had to visit the school and it is very likely that the Hon'ble Member might have seen one or two buildings in that compound completed. I myself made enquiry and found that the children who had left that school, had gone to this unrecognised school in the previous educational year and were still attending the unrecognised school. There was no actual necessity for a school building being hurried through. And in the course of another two weeks the building was completed. Still the other school continues in strength, so that, if there is a real hardship in the case of due want of educational facilities and if no aid is asked for we never raise the slightest objection. As I said at the very outset that an isolated individual administrative act does not in any case exemplify any policy lying behind it. The policy is clearly laid down in the printed Code. They are Articles 7 and 8 of the Cochin Education Code—Chapter II. It was not proposed to withhold recognition where there is real want of educational facilities.

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ.—ഈ കട്ട്മോഷൻ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള മെമ്പർ വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിൽ ഒരു മനസ്സിലാക്കത്തക്കവണ്ണം സൂത്രത്തിൽ അതിനെ സംബന്ധിച്ച സംസാരം

ച്ചതുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾക്ക് സംഗതികളെ സൂക്ഷ്മമായി മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇതിൽ കാണുന്നത് (The Policy of refusing recognition to Private schools, where grant-in-aid is not asked for) എന്നാണ്. 'സഹായധനത്തിന് പേക്ഷിക്കുന്നില്ലാത്ത സ്വകാര്യ വിദ്യാലയങ്ങൾക്ക് അംഗീകരണം നൽകാതിരിക്കുന്ന നയത്തെ' ആക്ഷേപിക്കുകയാണ് ഇതിന്റെ ഉദ്ദേശമെങ്കിൽ, ഇതിനെ എതിർക്കുന്ന യാതൊരു നിലവിലുമില്ല. വളരെ കാലമായി ഒരാൾ ഒരു സ്കൂൾ നടത്തുവാനുണ്ട്; അവർക്ക് അതിനെ അംഗീകരിച്ചു സഹായധനം കൊടുത്തുവരുന്നുണ്ട്. ധാരാളം വിദ്യാർത്ഥികളും അതിൽ പഠിക്കുന്നുണ്ട്. അങ്ങനെയിരുന്നെങ്കിലും അതിനടുത്ത് വേറെ ഒരാൾ ഒരു പുതിയ സ്കൂൾ തുടങ്ങി ഗ്രാൻഡ് വേണ്ട, അംഗീകരണം മാത്രം കിട്ടിയാൽ മതി, എന്നു പറഞ്ഞാൽ ആ പുതിയ സ്കൂളിനെ അംഗീകരിക്കണമെന്നാണ് ഇതിനു ഞാൻ ധരിക്കുന്ന അർത്ഥം. മെമ്പർമാർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാലും, ഈ ഉപക്ഷേപത്തിന്റെ ബീജം ഇതാണെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്. അനൗദ്യോഗികമായി ഈ അർത്ഥം കർഷകയും ഗവണ്മെന്റ് ഇതിനെ അംഗീകരിക്കുകയുണ്ടാകുമെന്ന്.

Mr. P. Krishna Menon.—I am sorry I am misunderstood.

Mr. T. K. Nayar.—I can understand it only in this way.

ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റി പറയാം. വളരെ കാലമായി നല്ലനിലയിൽ നടന്നുവരുന്ന ഒരു സ്കൂളിന് സംഗതിവശാൽ ദൈവികമായ, ഒരു കേടു ബാധിച്ചു. ഈ അവസരം നോക്കി അതിനടുത്തായി മറ്റൊരു വിദ്യാലയം തുടങ്ങുവാൻ അനുമതി നോക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. ഈ പുതിയ ആളെ സഹായിക്കാനായി ആഭിമാനത്തോടുള്ള മനഃപൂർവ്വമായ വിരോധം കൊണ്ടാണ്, ഈ ഉപക്ഷേപം ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതെന്നാണ് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നത്. കേടുബാധിച്ച സ്കൂളിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളമുള്ള മിക്കവാറും ചരിത്രങ്ങൾ നോക്കിയാൽ അത് നടത്തുന്നതിന് അതിന്റെ മാനേജർ എന്തുമാത്രം പണപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കും. ഈ കൗൺസിൽ പോലും ആ വിദ്യാലയത്തിന്റെ ആവിർഭാവത്തിനുശേഷമാണ് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. അതിനെപ്പറ്റിയുള്ള പല സംഗതികളും എനിക്ക് അനുഭവമുള്ളതാണ്. സ്കൂൾ തുടങ്ങി അധികകാലം ചെല്ലാമുമ്പെ, കെട്ടിടം കാര്യം കൊണ്ടു നിലം പതിക്കുകയുണ്ടായി. ഉടനെതന്നെ, പൂർണ്ണമായി ഉറപ്പുള്ള മറ്റൊരു കെട്ടിടം അതിന്റെ മാനേജർ നിർമ്മിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിർദ്ദേശം ഫേതുവാൽ ആ കെട്ടിടവും അടുത്തൊരവസരത്തിൽ പൊതുനവെ കാര്യത്തു വീണ്ടുപോകുകയുണ്ടായി. ഇങ്ങനെ വീണ്ടുപോയ കെട്ടിടത്തെ, അടുത്ത ചില ദിവസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ പുനരുദ്ധരിച്ചില്ലാത്തതായാ ഗവണ്മെന്റിനുകൂടിയും സാധ്യമാണോ ഇത്? എത്ര പണം പൊതുജനങ്ങളുടെ വിദ്യാഭ്യാസാർത്ഥം അദ്ദേഹം സ്വന്തം കയ്യാൽ ചിലവുചെയ്തു? എന്നിട്ടും

വിദ്യാലയ നിയമാണകാര്യത്തിൽ അദ്ദേഹം വിമുഖനായില്ല. നിരന്തര അദ്ദേഹത്തെ തീണ്ടിയതുമില്ല. കെട്ടിടം വീണ് അധികദിവസംചെല്ലുമ്പോൾ, വീണ്ടും പണിയാരംഭിക്കുകയും ഇപ്പോൾ അത് മുഴുവനാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഈ അടുത്ത അവസരത്തിൽ അത് സന്ദർശിക്കുവാനുള്ള ഭാഗ്യം എന്നുണ്ടായി. ബുദ്ധിമുട്ടേറിയ കൂടാതെ, സ്കൂൾ നടത്തുവാൻ വേണ്ടുന്ന സ്ഥലവും സൗകര്യവും ഇന്ന് അതിലുണ്ട്. ഈ കെട്ടിടത്തിന്റെ പണിപൂർത്തിയാകുമ്പോൾ വിദ്യാലയം വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു നല്ലൊരു അദ്ദേഹം വേണ്ടതു ചെയ്യാതിരുന്നില്ല. തന്റെ ഹൈസ്കൂൾ കെട്ടിടത്തിൽവെച്ച്, കാലത്തുനേരത്താണ് അതുനടത്താവുന്നത്. അതു വേണ്ടപോലെ നടക്കുന്നില്ലെന്നുണ്ടപ്പോൾ സ്കൂൾ തലപ്പാലത്തേക്ക് അധികാരികളുടെ അനുമതിയോടുകൂടി പൂട്ടുകയും, ഹൈസ്കൂൾ വളപ്പിൽ ഒരു താല്ക്കാലിക കെട്ടിടം പണിതീർത്ത് അവിടെവെച്ച് വിദ്യാലയം സ്കൂൾ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. പ്രാഥമികപാഠശാലകളുള്ള പുതിയ കെട്ടിടം പൂർത്തിയാകുമ്പോൾ ഈ താല്ക്കാലിക കെട്ടിടത്തിൽവെച്ചാണ് സ്കൂൾ നടത്താവുന്നത്. ഇപ്പോൾ ഈ സ്കൂൾ, അതിനായി നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട കെട്ടിടത്തിലേക്കു മാറ്റിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. സർക്കാർ അനുമതിയോടുകൂടി സ്കൂൾ പൂട്ടിയതിന്നു കാലത്തു സർക്കാരിന്റെ അറിവോ സമ്മതമോ കൂടാതെ തുടങ്ങിയ മറ്റൊരു വിദ്യാലയം ഇപ്പോൾ അവടെ ഉണ്ട്. അതിന് സഹായധനം വേണ്ട, അംഗീകരണംമതി എന്നു പറയുന്നത് ഈ ഉപക്ഷേപംകൊണ്ട് അതവതരിപ്പിച്ച മെമ്പർ ചെയ്യുന്നത്. ഒരു നാട്ടിലെ പ്രാഥമിക വിദ്യാലയം, കുട്ടികളിൽനിന്നും ശമ്പളംപരിശോധനയും ഗവണ്മെന്റിന്റെ ധനസഹായംകൂടാതെയും നടത്താൻ ഒരാൾ അതാ അവിടെ തയ്യാറായിരിക്കുന്നു. എന്തു ധർമ്മിഷ്ഠൻ! നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഇത്തരക്കാരുടെ എണ്ണം എത്രയോ ചുരുക്കമേ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ. ഇങ്ങനെയുള്ളവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന ധർമ്മിഷ്ഠന്മാരും നമ്മുടെ നാട്ടിൽ അധികം ഉണ്ടാകയില്ല. ഇതിന്റെ, ഇവരുടെ ശ്രമത്തിന്റെ യഥാർത്ഥഫലം എന്താണെന്നറിയാത്തവർ ഈ ധർമ്മിഷ്ഠന്മാരിൽ കൂടിയും ആരുണ്ടാകയില്ല. ഗവണ്മെന്റിന്റെ നയത്തേയും സഭയ്ക്കു ശത്തേയും പാടെ മാറ്റിമാറ്റി സ്വാർത്ഥം സാധിക്കാനാണ് ഇവരുടെ പുറപ്പാടേന്ന് ഇവിടെയുള്ളവരാരുണ്ടറിയാത്തവരായി അതിനാൽ ഈ ഉപക്ഷേപം ഈ കൗൺസിൽ ഒരുതരത്തിലും സ്വീകരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതാണ്. അങ്ങിനെ സ്വീകരിച്ചാൽ വളരെകാലമായി ഈ വകുപ്പിൽനിന്നും ചെയ്തുകൊണ്ടുവന്നിരുന്ന സഹായത്തിന് അത് അനന്തരയോജ്യവും വിദ്യാലയം ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന് അത് ഒട്ടാകെ ഒരു കളങ്കവുമാകുമെന്നുള്ള സംഗതി ഈ അവസരത്തിൽ ഞാൻ ഗവണ്മെന്റിനെ അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

മിസ്റ്റർ പി. കുമാരനെഴുത്തശ്ശൻ.—ഈ സ്കൂളുകൾതമ്മിൽ എത്ര ഭരം വരും?

മിസ്റ്റർ ഐ. എൻ. മേനോൻ.—എത്ര ഭരം ഉണ്ടെന്നു നീശ്ചയിച്ചിട്ടില്ല.

മിസ്റ്റർ പി. കുമാരനെഴുത്തശ്ശൻ.—ഒരു സ്കൂൾ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ മറ്റെൊരു സ്കൂൾകൂടി അതിനടുത്തു തുടങ്ങുവാൻ അനുവദിച്ചതിന്റെ ഉദ്ദേശമെന്താണ്?

മിസ്റ്റർ ഐ. എൻ. മേനോൻ.—ഒരു സ്കൂളിൽ ഇത്ര കുട്ടികൾ ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നുണ്ടു്. ഏതെങ്കിലും ഒരു സ്കൂളിൽ കുട്ടികൾ കുറവായാകട്ടെ—ഇപ്പോൾ മുഖ്യകാട്ടുതന്നെയുള്ള എല്ലാ സ്കൂളുകളിലും ഒരുപോലെ പാപ്പുലേഷൻ കാണുന്നില്ല—ഗവണ്മെന്റിൽ നിന്നും റക്കോമന്റേഷൻ കൊടുക്കണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ സ്കൂളിനു സമീപമുള്ള സ്ഥലത്തിന്റെ സ്ഥിതി, ജനസംഖ്യ എന്നിവകൾ നോക്കിയായിരിക്കണം ചെയ്യുന്നതു്.

മിസ്റ്റർ പി. കുമാരനെഴുത്തശ്ശൻ.—എഡ്യൂക്കേഷൻ കോഡിൽ ഇതിനു വല്ല നിലബന്ധനയുമുണ്ടോ?

മിസ്റ്റർ ഐ. എൻ. മേനോൻ.—അതുസംബന്ധിച്ചു് കോഡിൽ ഒന്നുപറഞ്ഞിട്ടില്ല.

മിസ്റ്റർ പി. കുമാരനെഴുത്തശ്ശൻ.—ഈ ഉപക്ഷേപത്തിൽ കാണിച്ചിട്ടുള്ള സംഗതികൾ സ്വീകരിച്ചാൽ പാടില്ലാത്തതാണെന്നു് പഴയന്തർമെമ്പർവർകൾ ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി. ആ അവസരത്തിൽ ഈ ഉപക്ഷേപകർത്താവു് 'I am sorry', 'misunderstood', എന്നെല്ലാം ഇവിടെ പറഞ്ഞതായി കേട്ടു. ഇതു വായിച്ചുനോക്കിയാൽ misunderstanding നു വകയുള്ളതായി ഒന്നാതന്നെ ഞാൻ കാണുന്നില്ല. ഇതു് ഒരു പൊതുസംഗതിയായിട്ടാണ് വെച്ചിട്ടുള്ളതു്. അതുകൊണ്ടും ഒരു സ്കൂൾ നടത്തുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചു് ഞങ്ങൾക്കു ഗ്രാൻഡുവേണ്ട എന്നുപറഞ്ഞാൽ അവർക്കു് ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും റക്കോമന്റേഷൻ കൊടുത്തുകൊള്ളണമെന്നുള്ള ഒരു നിലയിൽ ആണ് ഈ ഉപക്ഷേപം കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതെന്നു് പ്രത്യക്ഷമായി കാണുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ അദ്ദേഹം ഇതിനു വേറെ വല്ല അർത്ഥവും കൂടി കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നു് എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. അതുകൊണ്ടാണ് ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ തീച്ചയായും അനുവദിച്ചുവാൻ പാടില്ലാത്തതാണെന്നുപറയുന്നതു്. ഒരു പ്രത്യേക സംഗതിയായിട്ടാണ് ഈ ഉപക്ഷേപം അദ്ദേഹം ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചതെങ്കിൽ, ആ സ്കൂളിന്റെ കാര്യത്തെ പറ്റി എനിയ്ക്കു നീശ്ചയമുള്ളതു കൊണ്ടു് അതു സംബന്ധിച്ചു് എന്റെ മനസ്സിൽ തോന്നുന്ന സംഗതികളെ കൂടി ഈ സഭയ്ക്കു് ഉപയോഗപ്പെടാൻ തക്കവണ്ണം തന്നെയുമാണെന്നു് വിചാരിയ്ക്കുന്നതു്. എനിയ്ക്കു് ഇ

തിന്ന മമ്പലത്തെ കൗൺസിലിൽ പ്രതിനിധീകരിയ്ക്കുവാൻ ഇടയായ നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ ചെട്ട ഒരു സ്കൂളാണ് ഈ ഇടത്തുവീണതായ സ്കൂൾ. അത് ഒരു പ്രൈമറി സ്കൂളും ആണ്. ആ പ്രൈമറി സ്കൂളിൽ വാദാഭാസമേലദ്ധ്യക്ഷൻ അതിന്റെ പണികളെല്ലാം അവസാനിച്ച സമയം പോയി കാണുകയും, അതു ഒരു സെക്കണ്ടറി സ്കൂൾ ആക്കുവാൻ എടുപ്പമാണെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുകയും, താമസിയാതെ സെക്കണ്ടറി സ്കൂൾ ആക്കേണ്ടതാണെന്ന് ദയാബുദ്ധിയോടു കൂടി പറയുകയും, പണികളെല്ലാം വളരെ വൃത്തിയായും ഭംഗിയായും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു സമ്മതിച്ചു സന്തോഷിയ്ക്കുകയും ചെയ്തതായ ഒരു പ്രൈമറി സ്കൂളാണ്. ഈ കൊല്ലത്തിലേ അത് സെക്കണ്ടറി സ്കൂൾ ആയിട്ടുള്ളു. സെക്കണ്ടറി സ്കൂൾക്ക് പ്രൈമറി സ്കൂൾ അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ളതാണ്. ആ പ്രൈമറി സ്കൂൾ കെട്ടിടം പണിയുമ്പോൾ പോയി നോക്കുവാനുള്ള ഭാഗ്യം എനിയ്ക്കും ഉണ്ടായി. അതു വളരെ വൃത്തിയായിട്ടും ഭംഗിയായിട്ടും ബലമായിട്ടും പണിതിരുന്നു. എന്നാൽ നിർഭാഗ്യം കൊണ്ടും കാലപ്പഴക്കം കൊണ്ടും അതു പൂർത്തിയാകുന്നതിനു മുമ്പേ വീണു. അതിലേയ്ക്ക് രണ്ടു മൂവായിരത്തിൽ അധികം ഉറപ്പിക ചിലവാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പണിമിക്കുവാനും തീർപ്പോൾ മറ്റൊരു മിഥുനമാസത്തിലുണ്ടായ കലശലായ കാറ്റത്തു് അതു വീണു. ദൈവാധീനം കേണ്ടു് സ്കൂൾ നടക്കുന്ന സമയത്തല്ല വീണതു്. രാത്രിയിലായിരുന്നു. എന്നാൽ അതിനകത്തുള്ള ഒരു മുറിയിൽ മാത്രം ഒരാൾ ഇരുന്നിരുന്നു. അയാൾക്കും യാതൊരു കേടും പററിയില്ല. അവടെ മുമ്പു് ഒരു അഞ്ചലാഫീസു് ഇരുന്നിരുന്ന സ്ഥലവുമാണു്. ഇതാണു് ഇതിന്റെ ചരിത്രം. ധാരാളം പണം ചിലവു ചെയ്തു് കുട്ടികളുടെ വാദാഭാസത്തിനു വേണ്ടി കെട്ടിയ സ്കൂൾ ഈ വിധത്തിൽ വീണുപോയല്ലോ എന്നുള്ള കുറ്റം മാത്രമേ അതിലെ മാനേജർക്കുള്ളു. കെട്ടിടം വീണുപോകയാൽ അദ്ദേഹം ആ കുട്ടികളെയെല്ലാം സെക്കണ്ടറി സ്കൂളിൽ വെച്ചു മാർണിംഗു ക്ലാസ് ആയിട്ടു തുടങ്ങി പറപ്പിച്ചു. ഇടത്തുവീണ പ്രൈമറി സ്കൂൾ കെട്ടിടം കാലതാമസംകൂടാതെ ഉണ്ടാക്കിക്കൊള്ളാം എന്ന് മേലദ്ധ്യക്ഷനെ അറിയിയ്ക്കുകയും ആ അഭിപ്രായത്തെ മേലദ്ധ്യക്ഷൻ സ്വീകരിയ്ക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ അതിനു മുമ്പുതന്നെ എന്തോ അടുത്ത കാലത്തുണ്ടായ പ്രത്യേകമായ ചില കാരണങ്ങളാൽ ഇത്രയും ഒഴുക്കുഭാവത്തോടു കൂടി ബഹുമാനപ്പെട്ട വടക്കാഞ്ചേരി മെമ്പർ ഒരു കട്ടുമോഷൻ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതാണെന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നുള്ളു. ഇടത്തുവീണ കെട്ടിടത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥനായ ആൾക്കു ഭോഷമായി ഏതെല്ലാം ഉണ്ടോ അതെല്ലാം ഈ കട്ടുമോഷൻ ഗവണ്മെണ്ടു അനുവദിയ്ക്കുന്ന പക്ഷം ഉണ്ടാകും. ഇതിനുള്ളിൽ ഉള്ള സഹതാപികൾ കൊണ്ടു ചൊതുവായിട്ടു

ഒരു രേഖയെല്ലാം ഉള്ളത് മേലദ്ധ്യക്ഷൻ തന്നെ അറിയാവുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട് ഒരാൾക്കു ഗുണം ചെയ്യാൻ വേണ്ടി വേറെ ഒരാളെ ഓപ്പറേറ്റു ചെയ്തുന്നത് ഒട്ടും ശരിയായിട്ടുള്ളതല്ല. ആ സ്ഥിതിയ്ക്ക് തീർച്ചയായും ഇതു അനുവദിക്കാൻ പാടില്ല. പൊതുവേയുള്ള ഒരു കാര്യമെന്ന നിലയിലാണെങ്കിലും ഈ ഉപക്ഷേപം അനുവദിച്ചുകൊടുക്കാൻ പാടില്ല.

മിസ്റ്റർ ഇ. ഇക്കണ്ടവാരായർ.—ഇവിടെ നാലഞ്ചു പേർ സംസാരിച്ചു കേട്ടു. ഏതു സ്കൂളാണ് എന്നുള്ളത് മെമ്പർമാർക്ക് അറിയാൻ വിശേഷമായില്ലെങ്കിൽ പറഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം.

മിസ്റ്റർ പി. കുമാരനെഴുത്തശ്ശൻ.—പറയേണ്ട എന്നു വിചാരിച്ചിട്ടാണ്.

മിസ്റ്റർ പി. എസ്. കേശവൻ നമ്പൂരി.—ആക്ഷേപം എത്ര സ്കൂളിനെപ്പറ്റിയായാലും വേണ്ടില്ല; മാനേജർമാർ തമ്മിൽ തല്ലത്തക്കവണ്ണം ഒരു സ്കൂൾ നടക്കുമ്പോൾതന്നെ അതിനടുത്തു വേറെ ഒരു സ്കൂൾ തുടങ്ങുന്നതിനു സമ്മതിയ്ക്കാൻ പാടില്ലാത്തതാണ്. ഇങ്ങനെ സ്കൂൾ മാനേജർമാർ തമ്മിൽ തല്ലിനടവരുത്തിയാൽ അത് നാട്ടിനും വിദഗ്ദ്ധന്മാരും ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റും പ്രത്യേകിച്ചും അധഃപതനത്തിനടിയാകും എന്നാണ് തോന്നുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ഇപ്പോഴത്തെ പരിതസ്ഥിതികൾക്കനുസരിച്ച് അവിടെ അത്യാവശ്യമായാൽ രണ്ട് സ്കൂളുകൾ വേണമെങ്കിൽ മാത്രമേ അതിനനുവാദം കൊടുക്കുവാൻ പാടുള്ളൂ. അതാണ് ഗവണ്മെന്റ് നോക്കേണ്ടത്. അതുകൊണ്ട് ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള ഉപക്ഷേപത്തെ ഞാൻ എതിർക്കുന്നു.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—For the information of the House I may say that it is the D. V. Primary School, Velur, the old school and another school started as a rival to this.

Mr. P. Krishna Menon.—Sir, I shall just add a few words by way of reply. I do not know what authority the Hon'ble Member or Members have in stating that the new school is a rival school. For, my information is that that new school was started eleven months after the old school was blown away and no attempt was made to reconstruct that building.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—Question.

Mr. P. Krishna Menon.—Yes. It is also to the knowledge of the department that the temporary make-shift arrangement that was made to hold the school under the half-time system by the old management in the High school that was near by has totally failed, failed to the length of saying that the department had to cancel the grant which was being received by the school till Kanni 1107. That I submit is proof positive that the school

was not conducted even at least after 1107 Kanni. In the absence of facilities, if a new school is started, I do not see the logic of calling it a rival institution because there was absolutely no question so far as I know of any rivalry between the managements. The simple reason that the Head master of the blown away school was for sometime the Head master of this school also will sufficiently prove that there was no rivalry. At least to the best of my knowledge that was so. But whatever that may be and even supposing that the starting of this new school will affect an existing institution, I respectfully submit to this House that it is not to the interest of education to refuse grant to an institution for the simple reason that the Government is more primarily concerned with the spread of education rather than the interest of a particular institution. If I may fall back upon my knowledge to similar incidents that took place about four years ago I remember appealing to the then Diwan Mr. Narayana Ayyar about the recognition of a school which had only 8 students, during the time of Mr. Matthai, the then Director of Public Instruction. The only argument that the then Director of Public Instruction could advance against the grant of recognition to the school with 8 students was that a similar institution situated not far away will be materially affected. The then Diwan was kind enough to ask the question how they will materially be affected. Then the answer was that a few students might go away from the old institution. Now if the students find it more convenient to attach themselves to one particular institution I respectfully beg to ask the question what is the authority of the Government to insist upon certain students sticking to a particular institution. In effect this will lead to the driving away of certain pupils who are not willing to go to a particular school. That is what I wish to say—at least to my mind—that it appears to be not a policy which Government ought to encourage. No doubt I had a warning in the forenoon that isolated instances should not be taken as instances defining the policy. Therefore perhaps it might be that the particular circumstances were taken into consideration in making this refusal, that is, the interest of the other school concerned. I do not know whether that should be a guiding principle rather than providing facilities for the spread of education. With this explanation I beg leave of the House to withdraw the motion.

Motion withdrawn with leave of the House.

Motion No. 8.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—To reduce the allotment of Rs. 53,006, for Direction and Inspection by Re. 1.

(To criticise the action of the Government in overlooking the claims of some of the experienced men in the matter of appointment of! Headmasters of High Schools.)

Sir, I would like to get one or two points by way of information. Was one C. C. Mathew appointed Head master soon after his return from foreign studies?

Mr. I. N. Menon.—He was first appointed as an assistant and then promoted as acting Head master.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—In that appointment has the claims of any person eligible for Head master's place been overlooked?

Mr. I. N. Menon.—The idea was that better qualification should be taken into consideration. In view of his superior qualification he was given the post of a Head master. Of course if it was only the question of seniority that was taken into consideration then it would have. But seniority is not the only criterion to judge the claims of people to be appointed as Head masters. If it was, then it would have infringed the claims of some.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—So it was because of his foreign degree that he was given this place?

Mr. I. N. Menon.—Yes. it was in view of his superior qualification.

The Motion was withdrawn with leave of the House.

Motion No. 9.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—*To reduce the allotment of Rs. 58,006 for Direction and Inspection by Re. 1.*

(To inquire how far the Educational survey has progressed to ascertain the general line of action to be followed by Government as a result of the survey.)

May I know whether the report has been submitted to the Government?

Mr. I. N. Menon.—Sir, I have already had occasion to say that the report is being written and the tabulation is nearly complete. The report is divided into 8 chapters and six have been written up. There are a very large number of tables to be prepared to form appendix to this report. That also is not yet complete. It is hoped that this will be submitted to the Government before the end of Chingam.

The motion was withdrawn with leave of the House.

Motion No. 10.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—*To reduce the allotment of Rs. 58,006 for Direction and Inspection by Re. 1.*

Sir, the object of sending this cut motion was to request the Government that in the matter of appointment of Deputy Inspectors, whose work is mainly one of inspection of schools,

in their respective charges, untrained hands may not be preferred to trained hands available in the service. The instance I had in view at the time of sending this cut motion was the subject matter of a few questions in this House during this session. It is seen that that gentleman was selected for the purpose on particular grounds. It was also stated by the Hon'ble Member for Education that isolated instances may not be taken as a matter of policy and as I have reason to think that this may probably be the only instance of this kind I do not move the cut motion.

Motion withdrawn with leave of the House.

Mr. I. N. Menon.—Although the motion has been withdrawn, may I point out that he was exempted from training even before this?

Deputy President.—When the Mover has withdrawn the motion, there is no necessity for any discussion on it.

Motion No. 11.

Mr. E. Ikkanda Warriar.—*To reduce the allotment of Rs. 1,500 for field games, contingencies by Re. 1.*

There are two prayers in my motion. One is to request the Government to provide playing fields for all the Government schools in the State and the other to give liberal grants for schools under private management for providing themselves with playing fields. I do not wish to press the latter prayer. I want to request the Government to provide playing fields for all the Government schools only in the State. I request you, Sir, that I may be allowed to change the motion accordingly.

Deputy President.— Yes.

Mr. E. Ikkanda Warriar.—Sir, I do not think that I should speak at length about the desirability of having playing fields attached to the schools of the State. I think that position will be conceded by the Government. It is a very sad state of affairs to know that most of the schools of the State have not got sufficient grounds for their playing fields. Even the High School in the Capital of the State cannot boast of a playing field. There is only one foot ball ground—I do not think I will be correct in saying one, because it is only about two-thirds of a foot ball ground. It is to be used by the First Grade College, the High Schools and all the other schools in the town. Similarly there are schools in the mofussil with no playing grounds at all. Of course I know there are one or two schools which possess pretty decent playing grounds. But in the majority of cases there is none. This motion is intended to bring home to the Govern-

ment the desirability of taking immediate steps to provide these schools with playing fields. I used to press this matter even before; but I was told that after the Educational Survey something would be done in this direction. I think that the survey is already over but I am afraid the main difficulty will be the difficulty of funds. After the survey is over it will be the question of funds to provide all these schools with playing fields. But I submit that the question of funds should not stand in the way. You have to consider the health of your boys and the health of your future generation. The want of playing fields will vitally affect the health of the coming generation. With these few words I commend the motion for the acceptance of the House.

Mr. I. N. Menon.—Sir, there is actually no difference of opinion in this matter of providing playing fields. And I may state for the information of the Hon'ble Member that a scheme was drawn up to take up the question of providing both playing fields and buildings year by year. We had even the idea of providing for them in the 1108 budget. But as the Hon'ble Member is aware even educational buildings have been terribly cut down; and to propose, when there are no buildings, for playing grounds, of course, will be rather impossible. It is a very great deficiency and as early as possible steps will be taken to rectify it.

Mr. E. Ikkanda Warriar.—In the light of the assurance, though not very satisfactory from the standpoint of the health of the boys, I would ask for the leave of the House to withdraw the motion.

Motion withdrawn with the leave of the House.

Motion No. 12.

Mr. E. Ikkanda Warriar.—*To reduce the allotment of Rs. 932, for hostels by Re. 1*

(To impress upon the Government the necessity of ascertaining the real causes of the fall in the strength of the Collegiate cosmopolitan Hostel and to take immediate steps to remedy them.)

There were some questions and answers about these things and much light has been thrown upon it and therefore I do not wish to move the motion.

Hence the motion was considered withdrawn.

Motion No. 13.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—*To reduce the allotment of Rs. 46,956, for Collegiate Education by Re. 1.*

Sir, it was my knowledge of the difficulties experienced by the St. Thomas' College authorities on the question of providing hostel accommodation to the students there that I tabled this motion. But on coming to this House I have come to know that the finances of the State are in such a precarious condition

that even the shameful cut on the salaries of persons drawing Rs. 40 has been found necessary, I do not think that these are times fit for making a request to the Government that a grant may be allowed to the institution for providing hostel accommodation. Therefore I do not just now move the motion.

Hence the motion was considered withdrawn.

Motion No. 14.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—*To reduce the allotment of Rs. 46,956, for Collegiate Education by Re. 1.*

Sir, it was the express wish of this House that the institution which till recently went by the name of Caste-Hindu hostel attached to the Maharaja's College should be made a cosmopolitan one. That has been the song sung by almost every non-official member and there was a time when the Government with the intention of respecting the susceptibilities of the feelings of Caste-Hindu guardians stood in the way of that wish on the part of the non-officials. But finally there came the time in October 1931, when some practical action was considered necessary and fit to be taken on that attitude at this House and orders issued, that by the reopening of the schools for this academic year, 1106—1107, provision be made for running a suitable kitchen which will cater to the needs of non-vegetarian boarders who may go to that hostel. The work was accordingly executed before the College reopened and it was thought that from the reopening of the College in 1106 Mithunam the hostel will be flooded with students who had till then no admission into the hostel. Experience tells us that in the whole of the academic year there was not even a single boarder who sought admission into that hostel. The experience of this year, 1107, is that just to keep up the name that it is a cosmopolitan hostel a solitary instance of a Jew student having sought admission is seen there. There is nobody else. The strength of the hostel now is 43 as given in answer yesterday. That number includes 12 boarders of the ladies hostel. The Government feel rather nervous to say that the strength has very much fallen down and it is, I believe, that feeling that induced them to add the strength of the ladies hostel to that of the cosmopolitan hostel. I had asked for information regarding the strength of the then Caste Hindu hostel for the two years prior to its conversion and 2 years subsequent. In the two years previous to conversion the strength stood at 106 and 98. But subsequent to conversion it is much below 50. Now the idea of running a cosmopolitan hostel is indeed excellent. That was pressed upon the Govern-

ment and the Government accepted the same. It is therefore the duty of the Government to see that all encouragement for joining this cosmopolitan hostel is given by them. One way that I find for giving an impetus to students to join the hostel is to do away with the help that Government has been in the habit of giving to denominational hostels run in this town. Yesterday it has been told to this House that there are as many as 4 hostels run with Government aid. With regard to two I have no complaint. I think they have to be run even hereafter. There is a hostel now for Thiyya ladies and another for Xian ladies. Let these by all means be helped. There is another Thiyya Hostel and also a hostel which goes by the name of the Christian Hostel, though both the Thiyya Hostel and Christian Hostel are said to be cosmopolitan. These are intended for male boarders.

Deputy President.—The Hon'ble Member's time is up. I shall allow you one minute more.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—Yesterday's answers also go to show that the Government have from year to year to spend a large amount of money for running these denominational hostels. As the main hostel is now converted into a cosmopolitan one it is not necessary to give any encouragement for running these denominational hostels for males and as such I recommend that the Government may not spend money upon denominational hostels of this kind any more.

മിസ്റ്റർ. കെ. അയ്യപ്പൻ.—ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ എതിർക്കുന്നു. ഈ കാമ്പുപോളിറ്റൻ ഹോസ്റ്റൽ വേണമെന്നു വാദിച്ചിരുന്നവരിൽ ഒത്തനാണ് ഞാൻ. ഇപ്പോൾ അധികം കുട്ടികൾ അവരുടെ ചേരാത്തതിന് പല കാരണങ്ങളുണ്ട്. കുട്ടികൾ ചേർന്നാൽതന്നെ മറ്റു ഹോസ്റ്റലുകൾ നിറയുവാൻ ഗവണ്മെന്റിനു തരമില്ല. അതിനു ചില പ്രധാന കാരണങ്ങളുണ്ട്. കുട്ടികൾ അവരുടെ അധികം ചേരാത്തതുതന്നെ ബോർഡിംഗ് ഫീസ് വളരെ കൂടുതലായതുകൊണ്ടാണ്. കാമ്പുപോളിറ്റൻ ഹോസ്റ്റലിലെ ഭക്ഷണത്തോളമോ അതിനേക്കാൾ നല്ലതോ ആയ ഭക്ഷണം അവിടുത്തെ ചിലവിലും കുറഞ്ഞ ചിലവിന് പ്രത്യേക ഹോസ്റ്റലുകളിൽ കിട്ടുന്ന സ്ഥിതിക്ക് അവർ സംവദിച്ചപ്പോകാൻ ഈ ക്ഷാമകാലത്ത് കുട്ടികളെ നിർബന്ധിക്കുന്നത് കഷ്ടമായരിയ്ക്കും. കാമ്പുപോളിറ്റൻ ഹോസ്റ്റലിൽ ബോർഡിംഗ് ഫീസ് കൂടുന്നത് മനോജ് മെണ്ടു കുട്ടികൾക്കല്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ്. മനോജ് മെണ്ടു കുട്ടികൾക്കു കിട്ടുകയും വേണ്ട സ്ഥലസൗകര്യമുണ്ടായരിയ്ക്കുകയും ചെയ്യാൽ എല്ലാവരും കാമ്പുപോളിറ്റൻ ഹോസ്റ്റലിലേയ്ക്കുതന്നെ പോകും എന്നാൽ തല്ക്കാലം രണ്ടും നടത്തുവാൻ ഗവണ്മെന്റിനു സാധിയ്ക്ക

കയില്ല. ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതുപോലെ അതതു എളുപ്പമല്ല.

മിസ്റ്റർ. പി. കുമാരനെഴുത്തശ്ശൻ.—എന്താണ് കാരണം?

മിസ്റ്റർ. കെ. അയ്യപ്പൻ.—ഇപ്പോൾ പ്രത്യേക ഹോസ്റ്റലുകളിൽ താമസിക്കുന്ന കുട്ടികളെല്ലാം കാസ്പോളിറ്റൻ ഹോസ്റ്റലിലേയ്ക്കു പോയാൽ അവരുടെ സ്ഥലം തികയുകയില്ല. അവർക്കു അവിടെ സ്ഥലം ഉടനെ ഉണ്ടാക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുമില്ല. നവംബർമാസം ഇപ്പോൾ കാസ്പോളിറ്റൻ ഹോസ്റ്റലിൽ ചിലവാക്കുന്നതു പണം പ്രത്യേക ഹോസ്റ്റലുകൾക്കു ചിലവാകുന്നതല്ല. അതുകൊണ്ടു എല്ലാ കുട്ടികൾക്കും വേണ്ടത്ര സ്ഥലം കാസ്പോളിറ്റൻ ഹോസ്റ്റലിൽ ഉണ്ടാകുന്നതുവരെ പ്രത്യേക ഹോസ്റ്റലുകളെ നിർമ്മിക്കുവാൻ തരമില്ലെന്നാണ് എന്നിയ്ക്കു പറയാനുള്ളതു്. പ്രത്യേക ഹോസ്റ്റലുകളും വാസ്തുവത്തിൽ കാസ്പോളിറ്റൻ ഹോസ്റ്റലുകളാണ്.

ഇന്നുവരെ ഒരു ചോദ്യത്തിന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള മറുപടിയിലെ ഒരു സംഗതി ശരിയായിട്ടുള്ളതല്ല. തീയ്യ ഹോസ്റ്റൽ എന്നു വെറുതെ അതിന്നു് അർത്ഥമില്ലാത്ത പേരിട്ടിരിക്കുകയാണ്. അവരുടെ തീയ്യന്മാർ മാത്രമല്ല; മറ്റു പല ജാതിക്കാരും താമസിക്കുന്നുണ്ടു്. ക്രിസ്ത്യാനികൾ, അറവന്മാർ, പുലയന്മാർ മുതലായ പല ജാതിക്കാരും അവരുടെയുണ്ടു്. അതുപോലെതന്നെയാണു് എസ്. എൻ. ഡി. സഭനവും. അവരുടേയും പുലയർ, അറവന്മാർ, ഈഴവർ, ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്നീ പല ജാതിക്കാരായ വിദ്യാർത്ഥിനികൾ താമസിച്ചു് വരുന്നുണ്ടു്. ഈരണ്ടു ഹോസ്റ്റലുകളാണ് എല്ലാവർക്കും ഒന്നിച്ചു താമസിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നുള്ളതിനെ ആദർശമായി നവംബർമാസം ഒരു മാതൃകാകാണിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ആ മാതൃകയുടെ പാഠം നവംബർമാസം ജനങ്ങൾക്കും ശരിയ്ക്കുണ്ടാകുവാൻവേണ്ടിയും തല്ക്കാലത്തെ കാലക്ഷാമംകൊണ്ടുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടു കഴിയാൻവേണ്ടിയും കരേക്കൂടി പ്രത്യേക ഹോസ്റ്റലുകളെ വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നാൽ ഒരു തരക്കേടും വരാനില്ല.

Mr. I. N. Menon.—Sir, the position of the Government is this: that the idea of a cosmopolitan hostel was accepted in conformity with the wishes of this House and it was given effect to. But due to circumstances not within the control of the Government, it was discovered that this idea could not be embraced all at once. What happened is that only two or three Ezhuvass have just gone and joined the hostel. But until and unless other students who belong to other communities are in a position to take advantage of this cosmopolitan hostel the others—I would not call them denominational—the other hostels will have to be continued. But gradually as the cosmopolitan hostel takes hold of students in residence, the others will drop out.

മിസ്റ്റർ പി. കുമാരനെഴുത്തശ്ശൻ.—ബഹുമാനപ്പെട്ട ഈശ്വര മെമ്പർ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെപ്പറ്റി ആശയത്തെ സ്വീകരിയ്ക്കുന്നുവെന്നും, എന്നാൽ തല്ക്കാലം ചില വർഗ്ഗക്കാർക്ക് ഇപ്പോൾ കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സൗകര്യങ്ങളെ തടയുന്നത് അത്ര സുഖകരമല്ലെന്നും പറയുകയുണ്ടായി.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ.—അവർക്ക് സൗകര്യം കൊടുക്കാമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ തന്നെയും ഇപ്പോഴുള്ള സൗകര്യം അവയുടെ ഉണ്ടായിരിക്കുകയല്ലെന്നാണ് ഞാൻ പറഞ്ഞത്.

മിസ്റ്റർ പി. കുമാരനെഴുത്തശ്ശൻ.—കാസ്പോളിറ്റൻ ഫോസ്ഫാലിൽ യാതൊരു അസൗകര്യവുമില്ലെന്ന് പ്രതീക്ഷിൽ അറിയാവുന്നതാണ്. അവിടെ വരുന്നവർക്കെല്ലാം ചേരുവാനുള്ള സൗകര്യമുണ്ട്. എന്നാൽ അവിടെ ചെന്നുചേരുവാൻ ഇവർ തയ്യാറാകുന്നില്ലെന്നുണ്ടു്.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ.—എല്ലാവർക്കും അവിടെ സ്ഥലം ഉണ്ടായിരിക്കുമോ?

മിസ്റ്റർ പി. കുമാരനെഴുത്തശ്ശൻ.—ഈ എറണാകുളത്തു് ഇപ്പോൾ നടക്കുന്ന സകല ഫോസ്ഫാലുകളിൽ നിന്നും ഉള്ള കുട്ടികൾ മുഴുവനും—തീയ ഫോസ്ഫാൽ, മുസ്ലീം ഫോസ്ഫാൽ, കൃഷ്ണൻ ഫോസ്ഫാൽ എന്നിവയുള്ള കുട്ടികളുടെ മുഴുവനും എണ്ണം എടുത്തു നോക്കിയാൽ എത്രയുണ്ടോ അത്രയും കുട്ടികളും—ഈ കാസ്പോളിറ്റൻ ഫോസ്ഫാലിൽ ചേരുന്നതായാൽകൂടിയും ചിന്നെയും ബാക്കി രണ്ടു മുറികൾ ഒഴിഞ്ഞുതന്നെകിടക്കും. അവിടെ 'വെജിറ്റേറിയൻസി'നും നോൺ വെജിറ്റേറിയൻസിനും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകമായി സൗകര്യങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഈ ആളുകൾ അവിടെ വന്നിട്ടില്ലെന്നുണ്ടു്. ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളവർക്ക് അതുകൊണ്ടു് പല ഉപദ്രവങ്ങളുമുണ്ട്. നോൺ വെജിറ്റേറിയൻ സെക്ഷൻ അതിൽ അഭിരുചിയല്ലാത്തവർക്ക് പല ഉപദ്രവവും ചെയ്യുമെന്നുള്ളതുകൊണ്ടു് ഇപ്പോൾ തുറന്നുവെച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ അതിൽ അഭിരുചിയുള്ളവർ വരുന്നപക്ഷം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യാം.

രണ്ടാമതു് ഇങ്ങിനെ ഓരോ ഫോസ്ഫാലുകൾക്കും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം ചിലവിടേണ്ടി വരുന്നതും ഏതാണ്ടു് കുറയ്ക്കുവാൻ കഴിയും. ഇപ്പോൾ ഫോസ്ഫാലുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മുസ്ലീം ഫോസ്ഫാലിന് നൂറു ഉറപ്പിക, തീയ ഫോസ്ഫാലിന് നൂറു ഉറപ്പിക, തീയ സഭനത്താൽ ൨൦൦ ഉറപ്പിക, പിന്നെ പാത്രങ്ങൾക്കും മറ്റും ൧൦൦ മുതൽ ൨൦൦ വരെ എന്നെല്ലാമുള്ള കണക്കുകൾ തവമെങ്ങിനെ കാണിച്ചുതരികയുണ്ടായി. ഇത്രയും അനിയമമായ നിലയിൽ ചിലവിടുന്നതിൽനിന്നും ആദായമുണ്ടാകത്തക്കവണ്ണമുള്ള വഴികൾ തവമെങ്ങിനെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു കൊടുത്താൽ അതൊന്നും തവമെങ്ങു് സ്വീകരിയ്ക്കാതെ തിരിയ്ക്കപ്പെടുന്നതാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. ഇപ്പോൾ ചൂണ്ടിയ ജീവനക്കാരുടേയും

കൂടി രമ്പതു കുറയ്ക്കത്തക്ക ഒരു അവസ്ഥയിലെത്തിയ നമ്മുടെ ഗവണ്മെന്റ് ഈ വഴിക്ക് ഒരു ൧,൫൦൦ ഉറപ്പികയുടെ ആദായം കിട്ടുമെന്നു കണ്ടുകഴിഞ്ഞാൽ—ആരേയും ഉപദ്രവിയ്ക്കാതെ അഭിമാനകരമായ നിലയിൽ അതു സ്വീകരിയ്ക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് ഇക്കാര്യം ഗവണ്മെന്റിനെ പ്രത്യേകം ചൂണ്ടിക്കാണിയ്ക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ഈ ഉപക്ഷേപം വോട്ടിനിടാതെതന്നെ ഗവണ്മെൻറ് സ്വീകരിയ്ക്കുമെന്നു വിശ്വസിയ്ക്കുകയും ഞാൻ ഈ കട്ട്മോഷൻ പരിവലിയ്ക്കുവാൻ അനുവാദം ചോദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

The Motion was withdrawn with leave of the House.

Motion No. 15.

As the following motion was not moved it was considered withdrawn.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—*To reduce the allotment of Rs. 46,956 for Collegiate Education by Re.1.*

(To urge upon the Government the necessity for raising the pay of Assistant Professors to Rs. 100—150 and Rs. 150—200.)

Motion No. 16.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—*To reduce the allotment of Rs. 2,95,444 for Secondary Education —Boys. by Re. 1*

Sir, this motion is tabled to urge upon the Government to make Provident Fund system compulsory in aided schools at least in the secondary department. I do not think that any speech or argument is necessary to commend this to the acceptance of this House. Provident Fund certainly has got its advantageous features and that is a thing accepted by the Government. It is insisted upon in Government schools and it is also the desire of the Government to extend it to the aided schools. The difficulty comes, I believe, from the managements concerned. But that should not weigh with the Government. There are conditions attached to the grant that is allowed to aided institutions. This may also be made one of the conditions. That is what I want to urge by this motion. I don't want it to be extended to primary schools for the time being. To start with it is enough if it is insisted upon in secondary schools. I need hardly say that although the teachers for the present may feel it a hardship to part with a few pises in the rupee that they actually get from the management, in the long run it is going to stand them in good stead and any reluctance on their part can be easily overcome and they stand to gain by that. The difficulty is only with the management and that is a thing that the Department can insist upon and get over. I commend this motion to the acceptance of this House.

Mr. P. Krishna Menon.—On a point of information. Has the Department circularised with regard to the necessity of instituting the Provident Fund and if so how many schools have accepted?

Mr. I. N. Menon.—There has been no circular with regard to the necessity, but with regard to the advisability of the Provident Fund system there has been one. I am sorry, Sir, I haven't got the list. I know that some schools are having Provident Fund system. They are very few but still they have. There is absolutely no objection to accept the principle of the motion. As a matter of fact, I have found what a great hardship the poor teachers have to suffer because they have no chance of earning a pension in private service. The only question is, Government will only be too pleased to accept it subject to the consent of the management to contribute. They must also contribute just as the teachers are contributing. The matter will be taken up with the managers in general and everything possible shall be done to give effect to this.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—With this assurance from the Government that whatever could be done will be done, I do not wish to press this motion.

The motion was, with leave, withdrawn.

Motion No. 17.

As the following motion was not moved it was considered withdrawn.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—To reduce the allotment of Rs. 2,95,444 for Secondary Education—Boys by Re. 1.

(To urge upon the Government the necessity for reserving a fixed percentage of posts not less than 50 in the Lower Secondary Department for experienced under-graduate teachers in service.)

Motion No. 18.

Mr. K. Ayyappan.—To reduce the allotment of Rs. 2,95,444 for Secondary Education for Boys by Re. 1.

The urgency of the necessity of either throwing open the T. D. High School, Mattancheri, to all classes of the People or opening a Sirkar High School in Mattancheri.

മട്ടാഞ്ചേരിയിൽ ഗവണ്മെന്റ് ഹൈസ്കൂൾ തുടങ്ങുവാൻ ആ ലോചനയുണ്ടോ എന്നറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം.

മിസ്റ്റർ ഐ. എൻ. മേനോൻ.—ആലോചനയുണ്ടായതന്നു. ലിവാൻജിയം സ്ഥലം വന്നുകൂടി പരീശോധനയുണ്ടായത് അതിന്റെ ചിലവുകൾക്കായിട്ട് ഏകദേശം ൫൦,൦൦൦ ഉറപ്പികയോളം വേണ്ടിവരുമെന്നുണ്ട്. ഇപ്പോൾ ക്ഷാമകാലമായതുകൊണ്ടും, ഇതുവലിയ സംഖ്യ ചിലവാക്കേണ്ടിയിരുന്നതുകൊണ്ടും തല്ക്കാലം വേണ്ടെന്നു നിയമിച്ചിട്ട് നിർത്തിവെച്ചു എന്നുണ്ടു്.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ.—വരുന്ന കൊല്ലത്തിൽ (൧൧൦൮-ൽ അല്ല, ൧൧൦൯-ൽ) എങ്കിലും സാധാരണയോ എന്നറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം.

മിസ്റ്റർ ഐ. എൻ. മേനോൻ.—ധനസ്ഥിതിയിൽനിന്നു വേ

ണമല്ലോ അപ്പോഴത്തെ സംഗതിയെ കുറിച്ച് ഒരു നിശ്ചയം പറയുവാൻ. വരുന്ന കൊല്ലത്തിൽതന്നെ ഇതിലേയ്ക്ക് എസ്റ്റിമേറ്റിട്ടില്ലാത്തത് ധനസ്ഥിതിയുടെ കറവുകൊണ്ടാണ്. അതുകൊണ്ട് മറ്റൊരു നടുക്കേണ്ട കാര്യത്തിന് ഇപ്പോൾ തീർച്ചപറയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

Mr. K. Ayyappan.—I don't move it.

The motion was therefore Considered withdrawn.

Motion No. 19.

Mr. T. K. Nayar.—*To reduce the allotment of Rs. 2,95,444 for Secondary Education—Boys' Schools by Re. 1.*

ഈ ഉപക്ഷേപത്തിൽ പ്രകടിതമായ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഈ ബഡ്ജറ്റിനുമേൽ നൽകിയതെല്ലാം ബഹുമാനപ്പെട്ട ഉത്തരം മെമ്പർ ചോദിച്ച ഒരു ചോദ്യത്തിന് ഗവണ്മെന്റ് മറുപടി പറയുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എൽ. ടി. ട്രെയിനിംഗിന് മാസ്റ്റർമാരിൽ ഉയർന്ന ഗ്രേഡിലുള്ളവരെ തിരഞ്ഞെടുത്തയയ്ക്കുക എന്നുള്ള നയത്തെയാണ് ഇതുവരെ സ്വീകരിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ കഴിഞ്ഞകൊല്ലം മുതൽ ഡയറക്ടറാഫീസിൽനിന്ന് ഒരു ക്ലാർക്കിനെ കൂടി ട്രെയിനിംഗിനയക്കുകയെന്നുള്ള സമ്പ്രദായം നടപ്പിലാക്കി. അങ്ങനെ കഴിഞ്ഞകൊല്ലത്തിൽ ഒരാളെ അയച്ചു. ആ ആൾ അതിൽ തോറ്റു എന്നാണ് എന്റെ അറിവ്. അങ്ങനെ തോൽവാനായിട്ടുമാത്രം ഒരു ക്ലാർക്കിനെ കൂടി അയയ്ക്കുന്നതിൽ എനിക്ക് വിരോധമില്ല. പക്ഷെ, ഇതാണോ അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്? അല്ലെന്ന് ഉത്തരം മെമ്പർ അതിനെ സംബന്ധിച്ചു ചോദിച്ച ചോദ്യത്തിന് ഗവണ്മെന്റ് നൽകിയ മറുപടി വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസ മെമ്പർ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള മറുപടി ഇതാണ്.

"It was felt that a graduate with clerical experience and of at least average intelligence should make a better junior inspecting officer than a teacher".

സാധാരണമായ ബുദ്ധിവിശേഷവും ഗുണമുള്ള പണിയൽ പരിചയവും ഉള്ള ഒരു ബി. എ. ബിരുദധാരി, ഒരു വിദ്യാഭ്യാസ ക്ലാർക്കിനെ കയ്യാളുന്നതിനുള്ള ഇൻസ്പെക്ടറായി തിരഞ്ഞെടുക്കണമെന്നല്ലേ ഡയറക്ടർ പറയുന്നത്. ഇങ്ങനെ ഇൻസ്പെക്ടർമാരായിട്ടുണ്ടാകുന്നത് ഗുണമേന്മയുള്ള എൽ. ടി. ട്രെയിനിംഗ് അയക്കുന്നതെന്നുദ്ദേശം സമ്മതിക്കുന്നു. നീതിന്യായങ്ങൾക്കും യുക്തന്മാർക്കും യോജിക്കാത്തതാണ് ഈ മറുപടി. ഡയറക്ടർ പറയുന്നപോലെ ഗുണമേന്മയുള്ള ട്രെയിനിംഗ് കഴിപ്പിച്ച ഇൻസ്പെക്ടർമാരാകുകയാണെങ്കിൽ—ട്രെയിനിംഗ് കഴിപ്പിച്ച ഗുണമേന്മയുള്ള അധ്യാപകന്മാരായ ഇൻസ്പെക്ടർമാരെക്കാൾ യോഗ്യരാകുകയെങ്കിൽ—അതിന്റെ ഫലമെന്തായിരിക്കുമെന്നുദ്ദേശം ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്. തന്റെ കീഴിലുള്ള ഒട്ടധികം അധ്യാപകന്മാരുടെ അവകാശങ്ങളെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ടാണ് ക്ലാർക്കിനെ ഇൻസ്പെക്ടറാക്കി കയറ്റിവെക്കുന്നതെന്നുദ്ദേശം ഒക്കുന്നില്ലായെന്നുവരികുമോ? ട്രെയിനിംഗ് കഴിക്കുന്നതുകൊണ്ട് മാത്രം

അദ്ധ്യക്ഷന്മാർക്ക് ശമ്പളക്കൂടുതൽ കിട്ടാറില്ലെന്നു നാമറിയുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഫെഡറലിസിൽനിന്നും രൂപം മുതൽ നൂറു വരെ ഉദ്ധ്വേഗം ശമ്പളത്തോളമുള്ള ഒരു ക്ലാസ്സ് ഭേദാനിംഗ് കഴിച്ചു മടങ്ങിവന്നാൽ—ഉദ്ദേശത്താണെന്നു സരട്ട് ഉദ്ദേശം കൊടുത്താൽ—അയാളുടെ ശമ്പളത്തോളം ഡെപ്യൂട്ടി ഇൻസ്പെക്ടർ തായി മറന്നു! അതായത് നൂറു മുതൽ ൧൦൦ വരെ ശമ്പളമുള്ള ഗ്രേഡായിത്തീരുന്നു. ഉയർന്ന ഗ്രേഡുള്ളവരുടെ എണ്ണം കൂടിച്ചേർത്താകയാൽ, എത്രപേരുടെ അവകാശങ്ങളാണു് ഈ പ്രവൃത്തി മൂലം അവഗണിക്കപ്പെടുന്നതെന്നു് ആർക്കും എളുപ്പം അറിയാവുന്നതല്ലേ! ഭേദാനിംഗ് കഴിക്കുന്നതു് ശമ്പളക്കുയറ്റത്തിനു് ഒരാളെ ഉടനടി അർഹനാക്കുകയല്ലെന്നു് അദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ കാര്യത്തിൽ പ്രവൃത്തിച്ചുകാണിക്കുന്ന ഗവണ്മെണ്ടു് ക്ലാസ്സുമാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വ്യത്യസ്തനയം സ്വീകരിച്ചു കാണുന്നതിനെ എങ്ങനെ നീതികരിക്കാം? ഡിപ്പാർട്ട്മെണ്ടിലുള്ള അസംഖ്യം മാസ്റ്റർമാർ തന്നെ ഇക്കാര്യത്തിൽ വളരെ സങ്കടക്കാരാണെന്നുള്ളതു് തീർച്ചയായും ആ ഡിപ്പാർട്ട്മെണ്ടിനെപ്പറ്റി അധികമായ അറിവല്ലാത്തവർക്കും കൂടി അറിയാൻ സാധിക്കുന്ന ഒരു സംഗതിയാണു്. ഉദാഹരണം മെമ്പറുടെ ചോദ്യത്തിന്റെ ഒരു ഉപവകുപ്പിനു് “നന്നു സർക്കാർ സ്കൂളുദ്ധ്യക്ഷന്മാർ” എന്നു മറുപടി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ഈ നന്നുപേരും ഇപ്പോൾ ഭേദാനിംഗിനു് അയയ്ക്കത്തക്ക നിലയിൽ ഇരിക്കുന്നവരാണു്. ഇവരെല്ലാം അതിനുള്ള അവസരത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചിരിയ്ക്കുന്നവരുമാണു്. ഒരവസരത്തിൽ ഇൻസ്പെക്ടർമാർക്കും കിട്ടുമെന്നു കരുതിയിരിയ്ക്കുന്നവരുമാണവർ. ഈ വിധത്തിൽ ആളുകൾ നോക്കിയിരിയ്ക്കുമ്പോൾ അവർ ആരും വിചാരിച്ചിരിയ്ക്കാത്തവണ്ണം ആ പോസ്റ്റു് വേറെ ഒരാൾ അവരുടെ തലയ്ക്കുമുകളിൽ കൂടി കൊണ്ടുപോകയാണെന്നു് അതു് അവരെ എങ്ങിനെ സങ്കടപ്പെടുത്താതിരിക്കും? ഈ സങ്കടത്തിനു് കാരണമായ പ്രവൃത്തിയെ എങ്ങനെ ന്യായമായി പരിഗണിക്കാം? ഇനി യുക്തനഭിപ്രായങ്ങൾ എങ്ങിനെയെന്നു നോക്കാം.

എന്തെങ്കിലും ഒരു വിഷയം പരിപൂർണ്ണനവയുള്ളവർക്കു് അതിനെ പരിശോധിക്കാനും ത്രാണിയുണ്ടായാലിയ്ക്കുകയുള്ളു. അതിലധികം മാസ്റ്റർമാരു് ഇൻസ്പെക്ടർമാർക്കു് അല്ലാതെ ക്ലാസ്സുമാരു് ഇൻസ്പെക്ടർമാർക്കുയെന്നുവന്നാൽ അതെങ്ങിനെ സർവ്വലതെ ഉളവാക്കും? ആട്ടുന്നവനെ പൂട്ടാനാക്കിയാൽ ആരാണു് പ്രവൃത്തിയെ ആദരിക്കുക? ഇതുവരെയും മാസ്റ്റർമാരു് ഇൻസ്പെക്ടറായിട്ടുള്ളു. ക്ലാസ്സുമാരു് ഇൻസ്പെക്ടറായിട്ടില്ല. ക്ലാസ്സുമാരെയും ഭേദാനിംഗിനെടുക്കുകയെന്നു വന്നാൽ അവർക്കും ഉയർന്നുപോകാനുള്ള സന്ദർഭം കൊടുക്കേണ്ടതാണു്. പക്ഷെ അദ്ധ്യക്ഷന്മാരെ തടഞ്ഞു നിർത്തിക്കൊണ്ടാകരുതെന്നു ഉള്ളു. ഒരു

പക്ഷെ രണ്ടു വകുപ്പുകാർക്കും ഒരുപോലെയുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നതും നന്നു്. ചുരുങ്ങിയ ശമ്പളത്തോതിലുള്ള അദ്ധ്യാപകന്മാരെ കൂടുതൽ തോതുളള ക്ലാർക്കുമാരാക്കി പരിന്നീട്ടു് പുറത്തേക്കുവരുവാനോ അഥവാ ആഫീസിനകത്തുകൂടിതന്നെ ഉയർന്നു പോകാനോ സൗകര്യം നല്കേണ്ടതാണു്. അതു ചെയ്യാതെയാണിപ്പോൾ ഗവണ്മെണ്ടു് ഈ നയം സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഇതും അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു് സങ്കടകരമാണു്. ആ സങ്കടം അനുഭവിക്കുകയല്ലാതെ അവർ ആരോടാണു് പറയുക. അവരെല്ലാവരും ചേർന്നു് വകുപ്പുദ്ധ്യക്ഷനോടു് സങ്കടം പറഞ്ഞുവെന്നു് വരികയില്ല. ഒരാൾ മാത്രം പറയുന്നപക്ഷം പരിവേദിതവസന്മുതൽ അയാൾക്കു് ജോലിയും ഇല്ലാതാകും.

Deputy President.—The Hon'ble Members' time is up.

Mr. T. K. Nayar.—Two minutes more, Sir.

ഒരു കഡുംബത്തിലെ കാരണവൻ അതിലുള്ള അനവധി ആളുകളെ ഭരിച്ചുകൊണ്ടുപോകുവാൻ കടപ്പെട്ടവനാകുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പും ഒരു വലിയ കഡുംബംതന്നെയാണു്. അതിന്റെ ഭരണം വേണ്ടപോലെയല്ലെന്നു വന്നാൽ അതിനെക്കുറിച്ചാക്ഷേപിക്കാനുള്ള കടമ ഞങ്ങളിലാണു് നിലകൊള്ളുന്നതു്. അതനുസരിച്ചു് ഇനിയെങ്കിലും ഈ ക്ലാർക്കുമാർ ഭടയിനിൽനിന്നു കഴിഞ്ഞുവന്നാൽ അവരെ പത്തൻമ്പതുപേരുടെ മുകളിൽ കൊണ്ടുവന്നുവെച്ചു് മറ്റുള്ളവരെ സങ്കടപ്പെടുത്തരുതെന്നുപേക്ഷിയ്ക്കുകയാണു് ഈ ഉപക്ഷേപത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം.

Mr. I. N. Menon.—Sir, my main duty at present is to clear a series of misunderstandings on which such eloquence has been placed. The first instance, I said in the course of answering some questions a few days ago in the House, is purely in the nature of experiment which has succeeded in other Governments. There is no question of policy or anything. I said it was an experiment which was tried in other Provincial Governments and has succeeded. I thought that in view of the fact that these men also have no chance of any rise anywhere and in view of the fact that some of them are graduates, just as much as teachers, with pretty long service, and since they are trained men—I don't think there is an order to the effect—they may also be appointed to the Deputy Inspectorate. Now, the idea was, as I submitted before, to have a pick of these men and train them in the executive work. The Hon'ble Member wanted to know whether a teacher is not normally better fitted to be an inspecting officer than a clerk. The experience obtained elsewhere does not lead to any conclusive proof. They have tried, and if I remember right, one person working in the D. P. I.'s office in Madras is now in England working under the Board of Education and it is hoped that when he returns he will be appointed as Inspector. But I have no

such cases at present. I simply suggested that the experiment which has succeeded elsewhere might be tried here. There were about 70 or 80 teachers. The strength of the clerical staff is 71. There is always a feeling of proportion which results in a want of sense of proportion in the authorities. There is no such thing and it is not intended that the raw L. T. when he returns should be hoisted and placed at the top as an Inspector. There is no such implication. Then there was the suggestion as a hint that the result of training these clerks would be an utter failure. I would submit for the information of this House that experienced teachers who went up for training have also failed.

Mr. T. K. Nayar.—At least your one experiment failed.

Mr. I. N. Menon.—However, that is not relevant to the point at issue. It is not the intention of the Department to hoist these men and top over teachers, already there. That was not the point. It was purely, as I said, in the nature of an experiment which has succeeded elsewhere and I thought it might be tried here also.

Again, in this kind of experiment there is no question of policy. So, if the Hon'ble Member apprehends that all the 71 clerks are likely to be sent, or a major portion are likely to be sent for training, in supersession of the claims of teachers, there is no need for it. It was hoped that the interests of the Department would also be saved.

With regard to the so-called claims, I would just mention one instance. Last year, when a member of the last grade of the Upper Secondary Department was appointed as a Deputy Inspector, one person who was the first assistant in a school, the name of which I will not mention here, came to me and said 'I have been finding it very difficult to carry on the teaching work. I am too feeble to attend to teaching work. Will you please appoint me as the Deputy Inspector?' Now some people have even that sense of claim just because they have been pretty long in service and they find it very difficult to carry on the daily routine of speech making in a class. So they may be straightaway appointed as Deputy Inspectors. As I said there is a certain amount of confusion of issues all I want to submit to this House and to the Hon'ble Member is that it is not the intention of the Government to pursue this as a policy. This is purely in the nature of an experiment and everything depends upon whether it succeeds or not. Even then it is not the intention of the Government, even it succeeds, that the claims of the teachers should in the least be overlooked.

Mr. Joseph Pettah.—May I know what exactly is the experiment that is tried? I should like to know the nature of the experiment.

Mr. I. N. Menon.—The experiment was dealt with at great length by the Hon'ble Member for Pazhayannur. From actual experience it was felt—I will not again, Sir, mention names—that some of the Deputy Inspectors while they were able to teach well found it rather difficult to carry on the office routine work. They are quite all right as teachers and I am sure they have done excellently well. But they had not sufficient clerical experience, executive experience in the question of management of the office. They used to blunder a great deal. I thought that this experiment of sending up people from clerical line which has been adopted by others might be tried here as an experiment. This is the occasion for it.

Mr. Joseph Pettah.—Am I to understand that this was with a view to make them Inspectors?

Mr. I. N. Menon.—Eventually if they do well and after acquiring some experience. These men selected are the pick of the lot. It is not any one of the seventy one.

Mr. Joseph Pettah.—I beg to support this motion. The Hon'ble Member for Education has on more occasions than one, when concrete cases came up for discussion, been stating that those cases were not based on any particular policy, but were only experiments which stood, each alone by itself. But I presume that concrete cases are undertaken on a definite policy. For instance, when an experiment is tried we find that there is a policy underlying it. That policy in the present case is to appoint to the Inspectorate members from the clerical staff. That is a definite policy, a policy which is slightly different from that which now obtains. Now, whether it is a desirable policy or an undesirable policy is the question. There is no use saying that there is no policy implied. In fact all concrete cases, if they are to be intelligently undertaken, must be based on a general principle or a general policy. We do not do things haphazard, without any definite policy. Therefore, this also is based on a definite policy. The question is whether that policy is right or wrong. Now, it was brought to the notice of this House that there was the definite idea to appoint this man, who is sent up for L. T. training, to the Inspectorate ultimately; and the reason given is that some of the Inspectors, recruited from the teaching line, were found wanting in the clerical knowledge that is necessary to run an Inspector's office. Now comes the other question. The Inspector has to possess a double qualification: he must have a teaching knowledge, and he must have some clerical experience. Which of the two is the

more important qualification is again the question. From what we could gather from precedents and from the policy that has been obtaining in Cochin and elsewhere so far, we understand that the teaching qualification or the qualification of being a good teacher, an experienced teacher, is the more necessary part of the qualification that is wanted for an Inspector. The clerical deficiency, if any, might be made up by the clerks of his office. I might refer to the case of the present Director himself, who is guiding the destinies of the whole Department. I do not think he has had any clerical experience when he came to preside over the Department of Education. On the contrary he had very good teaching experience. And of course the Director is more than the Inspector: If clerical experience is not necessary for the Director, I do not think the defect could not be made up in the case of the Inspector too, by supplying him with one or two clerks. On the contrary, if he is lacking in teaching experience, if he is not a good teacher, that deficiency could not be made up by appointing any numbers of clerks in his office or by giving him any other assistance. Therefore, the qualification of being a good teacher is the more necessary, is the primary part of an Inspector's qualification. Again, in the interests of the teachers as a body—I feel it because I, too, belong to that profession—in the interests of the teachers I may say that this policy of recruiting to the Inspectorate persons from the clerical line is a very undesirable one. Perhaps some experiment might have been tried in some other parts and might have been a success. Even of this we are not sure, since we have not got facts here to show that people recruited from the teaching line failed while people recruited from the clerical line succeeded. We have no instance to show that recruits from the clerical line would make better Inspectors than recruits from the teaching line. Therefore, I think, all told, everything considered, it would not be a desirable policy to pick out people from the clerical line with the ultimate object of appointing them as Inspectors. I find that the very first experiment the Hon'ble Member for Education tried, has failed. I do hope the Hon'ble Member will not try this experiment again.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—I also rise to support this motion. If there was any justification for sending up this motion that justification is enhanced by the reply to question No. 46 of this Budget Session. When last year a clerk was taken for L. T., training and that experiment was also repeated this year teachers in the service naturally thought that it is going to handicap them and some of these teachers who have access to some of the members must have represented their grievances to them and the cut motion must have been the result of that. The

answer given makes the matter worse. There is only one meaning which could be attached to the answer. The answer is as follows: "it was felt that a Graduate with clerical experience and of at least average intelligence should make a better junior Inspecting Officer than a teacher". So it is quite clear that if not as soon as he returns but at least a few days or a few months hence the next post to which he will be appointed is that of a junior Inspecting Officer, namely the Deputy Inspector whose grade is Rs. 90—110. The latest Civil List published by the Government shows that there are now in the service of the Government 42 teachers in the next lower grade Rs. 70—85. The selection of clerks for training with the above object is an injustice that is done to both these sets of teachers. Persons who are already in the service on Rs. 90—110, some of them at least, may feel that the inspecting officer's work is a work the status of which is something better than that of a teacher. In the case of others the next promotion is to the grade of the Inspector or the U1 teacher. From Rs. 85 naturally the promotion is to Rs. 90. So there is an injustice done to both these classes of officers and it is also very difficult for a teacher in the Secondary Department to get a promotion because the number is so large that the occasions for promotion are very limited and if one more obstacle by the drafting of a trained clerk is added their difficulty is increased. Then the answer given contains this remark, that a clerk with clerical experience is better fitted to be an Inspector. We had, as already pointed out by the Hon'ble Member for Adoor, the Hon'ble Member for Education in this House, Mr. Matthai, who was not a clerk. He has been a very efficient officer as Inspector and as Director of Public Instruction to whose activities, I should say, the State owes a good deal of progress on the Educational side. (*Hear, hear.*) We have also the instance of the retired Inspector of Schools Mr. V. K. Achyuta Menon who was never a clerk but was an efficient teacher and a first class Inspecting Officer. (*Hear, hear.*) We had another example of Mr. T. P. Ananthanarayana Ayyar who had the misfortune to die in harness only recently. He was an excellent teacher who performed the duties of an Inspector to the entire satisfaction of his superiors. These are instances which clearly show that it is not necessary for an Inspector to be an efficient officer to have clerical experience at all. Therefore to see that the heart-burning of a good number of teachers is abated it is highly necessary that the Government declares that it is none of their policy to draft these clerks to the Inspectorate when they come after training. Better still to give up the policy of sending these gentlemen for training when there are others fit for being sent up for training.

Mr. C. A. Ouseph.—It is difficult to give an unqualified aye or nay to this motion. One cannot say that a teacher must always be a teacher and that a clerk must always be a clerk. There are always two sides to the picture. There are a large number of teachers and a large number of clerks. Both deserve encouragement. So far the question is easy. But when the Director says that the clerks would be better fitted than teachers Inspectors, there the difficulty arises. Teachers may make good to be Inspectors and clerks may also make good Inspectors. But for the last aspect of the Director's reply there is absolutely no trouble. We will not in any case be justified in saying that these clerks should always be clerks. They should also get a chance. Justice Muthuswami Ayyar was once a clerk and he rose to the topmost position as a Judge of the Madras High Court. Give the clerks also a chance. That is the view that I would take. When the Director says that as a matter of policy clerks should be taken as Inspectors in preference to teachers I disagree with him.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ.—ക്ലാർക്കുമാരും ടീച്ചർമാരും അന്വേഷണവും മാറ്റാൻ പാടില്ലാത്ത മാതരി വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പിലെ രണ്ടു പ്രത്യേകവകുപ്പുകൾ ആണോ?

മിസ്റ്റർ ഐ. എൻ. മേനോൻ.—ഇതുണ്ടും പ്രത്യേക വകുപ്പല്ലാത്തതുകൊണ്ടു വേറെയല്ല.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ.—ഒരു ക്ലാർക്കിനെ ഇൻസ്പെക്ടറായിട്ട് നിയമിച്ചാൽ പഠനീട ആസ്ഥാനങ്ങളിലു വരുമ്പോൾ വേറെ ഒരു ക്ലാർക്കിനെതന്നെയാണോ വയ്ക്കുക? അതിനുള്ള സീനിയറിറ്റി നോക്കുന്നതു എങ്ങനെയാണു്?

മിസ്റ്റർ ഐ. എൻ. മേനോൻ.—സാധാരണയായാട്ടു് ടീച്ചിംഗു് എക്സ്പീരിയൻസു മാത്രമേ നോക്കാറുള്ളു.

Mr. P. S. Kesavan Nambudiri.—I do not blame the Hon'ble Member for Education for making various experiments instead of following a definite policy. But in this case I can only say that I do not think that his experiment will be successful. Just now the Hon'ble Member for Anthikkad said that a person who has become a clerk should not be condemned to be a clerk for ever. I do not think this will happen even at the present time because these clerks can rise to the level of Managers and of Superintendents of offices. In the management of offices clerical work might be necessary. If I remember aright, Mr. T. S. Sesha Ayyar, the present Assistant Secretary to the Diwan, was for sometime the Manager of the Educational Office. In the same way clerks in that line may become Managers and then they may be transferred to other Departments. On

the other hand a certain amount of knowledge of teaching is absolutely essential for Inspectors. I think, I am right when I say that a major portion of the work of Inspectors is to inspect the schools. If they have to inspect the classes and make remarks upon the teaching capacity of the teachers certainly they also should be efficient in teaching. Otherwise how can they say whether a certain teacher has proficiency in teaching or not? Therefore instead of those who are recruited from the clerks, teachers who have got very good experience in that line and who are promoted to the post of Inspectors will be more qualified for exercising the functions they are expected to. Therefore I support the motion.

Mr. A. Sankara Poduval.—I am sorry I have to oppose the motion. I do not understand what principle has been violated in making the experiment referred to by the Hon'ble Member for Education. There are two branches in the Education Department, one the ministerial and the other pertaining to teaching. Graduates hold offices in either of these branches not of their own choice. They seek admission and they are put to places where there are vacancies. It is only fair that a capable graduate should be given a chance of preferment in either of two branches where it is convenient. To say that the office of the Inspector should not be granted to clerks and to say that that post should be considered as a preserve for teachers is to my mind absolutely meaningless. Equal chances should be given to competent officers. I am sure it would be graduates who stand to rise in the Education Department and all facilities should be given to competent persons irrespective of the branch of the Department in which a particular officer happens to be. That is the principle, if there is any principle at all underlying appointments in service and promotions in the various departments of the State administration. I do not see eye to eye with some of my friends on this side who said that a teacher would make a better Inspector than a capable graduate on the establishment. Experience in clerical line does not mean quill-driving alone. How offices are to be conducted and work regulated to be learnt by Inspectors; this experience is absolutely essential for an Inspector. I applaud the spirit in which the Director of Public Instruction has made this experiment. But I would go further and say that I would applaud this policy in regard to all Heads of Departments who have got more than one branch in their Department, to administer. Upon this basis I am constrained to oppose this motion.

Mr. I. N. Menon.—It is so difficult to reply to so many points raised. The Hon'ble Member for Adoor said that these two things cannot be isolated, that they are the result of a considered policy. Certainly experiment involves the use of hypothesis and to that extent there is a theory. It means trying an exception to a general rule which has been accepted by Government. The general principle on which the Government have been acting and are proposed to act is to have a majority of these jobs given to teachers. But when it is said that this was tried with a view to give a lift to these clerks, it is not right. As a matter of fact, Sir, this clerk who has been under training was acting on Rs. 60—80. His next lift is to Rs. 80—100. It is not so much a gain to himself working in an office on Rs. 80—100 and working as a Deputy Inspector. It is not at all the monetary point of view of the actual incumbent that was taken into consideration.

I have been asked whether I have worked as a clerk, and whether so many Inspectors have worked as clerks. It is all very easy to applaud all the good names. But I cannot use the converse of that and say that of my subordinates. It is easy to say a good thing. All the gentlemen whose names have been mentioned here have been good Inspectors. It is a matter of fact. Do the Hon'ble Members expect me to say that all the other Inspecting Officers now under me who have not been clerks are bad? That is not what was meant. It was with a view to improve upon the existing practice and to see whether a deviation from an old practice as an exception would not go to improve the tone as well as the efficiency of the service. As was pointed out by the Hon'ble Member for Trichur I cannot understand how the questions of claims began to overlap. Both are members of the same service. Now as a matter of fact teachers themselves are willing to go to the clerical line. But unfortunately it is the undergraduate teachers who want to come. If the graduate teachers come, it would be much easier. But they don't want to come. So I would submit to this House that what was meant by these people being sent for training was to try how far the existing practice can be improved upon by a departure from it. It was not meant that the old practice should be done away with. If that were so it would have been much easier for the Department to have said that in future all Deputy Inspectors would be recruited from the clerical Department. The existing practice had also some defects and it was thought a deviation might be tried as an experiment. It was not felt that such an experiment will be looked upon with such a great deal of opprobrium. As I said whatever may be the imputations

made and if ingenious people discover policies behind it, it was only a deviation from a general rule.

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ.—ഇതിനെ ബഹുമാനപ്പെട്ട തൃശ്ശൂർ വപേരൂർ മെമ്പർ എതിർത്ത സംസാരിച്ചതിൽനിന്നും പ്രസ്തുത നയം സാധുവാണെന്നു ബോധ്യപ്പെടാനാവശ്യമായ കൂടുതൽ വിവരങ്ങളൊന്നുംതന്നെ എനിക്കു കിട്ടിയില്ല. ഉദ്യോഗം എവിടെ കിട്ടുന്നുവോ അവടെ പ്രവേശിക്കുകയെന്നുള്ളതാണ് ഇന്നത്തെ സമ്പ്രദായം. എന്നാൽ എവിടെ പ്രവേശിച്ചുവോ അവിടെതന്നെ അവർ എന്നും ഇരിക്കേണമെന്നില്ല. ഇത് ക്ലാർക്കുമാരേയും മാസ്റ്റർമാരേയും ഒരുപോലെ ബാധിക്കുന്ന സംഗതിയാണ്. രണ്ടുകൂടും അതാതു മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ കൂടി കയറി പോകാവുന്നതും, അവരെ കയറി വാങ്ങേണ്ടതുമാകുന്നു. അതിനുപറ്റിയ രീതിയിലാണ് ആ ഫീസിലും സ്കൂളുകളിലും ഗ്രേഡുകൾ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതും. തങ്ങൾ പ്രവേശിച്ചിട്ടുള്ള സ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നും നേർവഴിയിൽ കൂടി ന്യായമായവിധം കയറിപോകാനോ അവരെ അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ട്. അങ്ങിനെ കയറി പോകണമെന്നു അവർക്കുദ്ദേശമുണ്ടാകുമുള്ളൂ. അവരുടെ പരാശീലനവും അതിനനുസരണമായിട്ടാണ് ഒല്ലാ. ക്ലാർക്ക്, അദ്ധ്യാപനകർമ്മക്കുശലനാകാനല്ല, ആഫീസിനകത്തു ഏറ്റവും ഉയർന്നസ്ഥാനത്തെത്താൻ പോലും മോശക്കാരനാകാതെ മിസ്റ്റർ ആവശ്യമായ സാമാന്യവും സ്വന്തം കസേരയിൽ ഇരുന്നു സമ്പാദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. അദ്ധ്യാപകനാകട്ടെ ആ വിഷയത്തിൽ അഭിപ്രായനാകാനും ഉത്സാഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം. ഇങ്ങിനെ അന്വേഷണം ബന്ധമില്ലാത്ത ഭിന്നമാർഗ്ഗങ്ങളിൽ കൂടി യാത്ര ചെയ്യാനാണിവർ രണ്ടുകൂടും ഉദ്യോഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ച ദിവസം മുതൽ നന്നുലരാകുന്നത്. എതിർച്ചേറാൻ ഇവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ലക്ഷ്യങ്ങളും വാദനങ്ങളാണ്.

കഴിഞ്ഞ കൊല്ലംവരെ ഇങ്ങനെ ഒരു ക്ലാർക്ക് ഇൻസ്പെക്ടർ ഉദ്യോഗം കിട്ടുമെന്നു-സ്വപ്നംപോലും കണ്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇൻസ്പെക്ടറാകണമെന്നുള്ള മോഹവും അവരിലാകും ഉണ്ടായിരിക്കാനിടയില്ല. ഉദ്ദേശിക്കാത്ത സ്ഥാനത്തു, അതിനായ പരാശീലനം അപരാധിതനെ ഒരിക്കലും പിടിച്ചിരുത്താത്തതാണ്. അത് കാര്യക്ഷമതക്ക് ഹാനികരമായതുകൊണ്ട് ഉള്ള പുസ്തകങ്ങളുമായി ഇടപെടാനോ, അദ്ധ്യാപനവുമായി ബന്ധപ്പെടാനോ ഇടയില്ലാതെയും തരമില്ലാതെയും നാൾ നയിക്കുന്ന ഒരാളെ അദ്ധ്യാപകനോ, അയാളുടെ പ്രവൃത്തികളെ പരിശോധിക്കാനുള്ള പരിശോധകനോ ആക്കുന്നത് കേവലം അസംബന്ധമാണ്. വകുപ്പുലക്ഷ്യം ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റി പറഞ്ഞ മറുപടി ഞങ്ങളുടെ ആക്ഷേപത്തിനുള്ള ശരിയായ സമാധാനമായിട്ടില്ല.

മാസ്റ്റർമാക്ക് പകരം ക്ലാക്ക്മാരെ ഇൻസ്പെക്ടർമാരാക്കുവാൻ അവർ ശ്രമിക്കുന്നത് പരീക്ഷാർത്ഥം ആണെങ്കിൽ അതിന്റെ ആവശ്യം ഇപ്പോഴാണോ? ഒരു പരീക്ഷണം വേണമെങ്കിൽ അതുവരെയുള്ള നടപടികൾ ഒക്കെ തെറ്റായവയായിരിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ ഗുണമില്ലാത്തതാകണം. അതിവേഗം ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ചെന്നെ ഇൻസ്പെക്ടർമാർക്ക് ആഫീസു ജോലിയിൽ പരിചയം വേണം. എന്നാണെങ്കിൽ അതിന് ഇതാണോ മാർഗ്ഗം? ഇൻസ്പെക്ടർമാരാകാനുള്ളവരെ ആ ഭാഗം പരിശീലിപ്പിച്ചുകൂടയോ? ക്ലാക്ക്മാരിൽ യോഗ്യന്മാരുണ്ടെന്നാണ് ഡയറക്ടർ പറയുന്നത്. ഡയറക്ടറുടെ ആഫീസിൽ മാത്രമല്ല ഏതാഫീസിലുമുണ്ടാകും യോഗ്യന്മാർ. അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ഇടയിലും അത്തരക്കാർ അപൂർവ്വമല്ല. ഈ സ്ഥിതിക്ക് ഡയറക്ടറുടെ ആഫീസിലെ ഗുണസ്ഥന്മാർക്കെന്താണാവോ പ്രത്യേകത. ഡയറക്ടർ ഫീസിലായതുകൊണ്ട് ശിക്ഷാക്രമപരിശീലനം മാത്രം കഴിച്ചാൽ അദ്ധ്യാപകന്റെ പ്രവൃത്തിയെ പരിശോധിക്കാനുള്ള പാടവം താനെ കരസ്ഥമാകുമെന്നോ? എന്നാലും അത് മനോരാജ്യത്തലല്ലേ? നിയന്ത്രണഭവത്തെ വിസ്തരിച്ച് വെറും മോഹത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ഈ പുതിയ നയം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് അദ്ധ്യാപകന്മാർക്ക് വേദനയുള്ളത്. ഇന്നേവരെ നടന്നുവന്ന രീതി മാറ്റി ഇപ്പോൾ ക്ലാക്ക്മാർ മുത്താണ് ഇൻസ്പെക്ടർ ആകുന്നത്, മാസ്റ്റർമാർ മുത്തിട്ടല്ല എന്ന നിശ്ചയിച്ചതിൽ ആണ് മനോവേദനയുള്ളത്. വകുപ്പുലക്ഷ്യം ഇതൊരു പരീക്ഷണാർത്ഥം വച്ചിട്ടുള്ളതു മാത്രമാണെങ്കിൽ ഈ തവണ ഒരു ക്ലാക്ക്മാരെ എടുത്തു കൂട്ടി ഈ സമ്പ്രദായം നിർമ്മിക്കണമെന്നാണ് എന്റെ അഭ്യർത്ഥന. അല്ലാത്തപക്ഷം വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പിൽ ഇൻസ്പെക്ടർമാരാകുവാൻ മാസ്റ്റർമാർക്ക് യോഗ്യതയില്ലെന്നു വരും. അവർക്ക് ഇൻസ്പെക്ടർമാരാകുവാൻ ക്ലാക്ക്മാരുടെ ജോലി കൂടിയുമാറിത്തീർക്കണമെന്നാണെങ്കിൽ അവരെ അതിന് പരിശീലിപ്പിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. ഏതുതരത്തിലായാലും ഞാൻ എന്റെ മനഃസാക്ഷിയ്ക്കനുസരണമായാ ഇത് പ്രസ്തുത ചെയ്യുക എന്ന ചെയ്യുന്നു.

The motion was put and negatived.

Motion No. 20.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—*To reduce the allotment of Rs. 1,01,656 for Secondary Education—Girls' by Re. 1.*

Sir, I know the fate of the cut motion even before it is moved. I have been urging for this from the very day on which I stepped into this Council and every time I moved a cut for that purpose I used to get a reply that it will be favourably considered. From last year onwards the answer has been that I have to await the results of the educational survey. With all that I wish to place the request of the locality before this House

and finish my part of the business. The motion is for converting the Lower Secondary School for girls at Vadakkancheri into a High School. I have put several questions and the answers have established a very fair case for the establishment of a High School in Vadakkancheri. I got from the Hon'ble Member for Education two years back an assurance, at least a hope was given to me, that if there can be anything like 15 girls to attend the IV Form a High School will be given for that locality. I subsequently sent up questions to ascertain the strength of the III Form of the Lower Secondary School and also to ascertain the strength of girls in the various High School classes of the Boys' High School there and from the figures supplied I have clearly established a case. With all these if the Government cannot find its way to raise the present Lower Secondary School to a High School standard it is only a misfortune of the people of the locality and they have to be satisfied with their lot. Vadakkancheri the headquarters of a Taluk with a Munsiff's Court, a Magistrate's Court, and a Taluk Office is without a Girls' High School though places less important than Vadakkancheri enjoy the luxury of a Girls' High School. In many places it is a luxury. I think the Government will please open its eyes and try to give Vadakkancheri a High School for girls and thus satisfy an absolute necessity felt by the guardians of girls in Vadakkancheri.

Mr. A. Sankara Poduval.—Sir, on a point of information. May I know the number of girls who passed out the final examination in the Lower Secondary standard and became eligible for promotion to the High School standard last year?

Mr. I. N. Menon.—It is 12, if I remember right.

Mr. P. Krishna Menon.—What is the strength of the Chittur Girls' High School?

Mr. I. N. Menon.—I cannot give a definite information and I want notice.

The Government have already been taken to task in advance for saying that it will be considered after the educational survey. The fact why the Government said that was that there has been a certain amount of overlapping of educational effort on this particular locality. There are places where, particularly in a place like Cochin, there is practically no harm in co-education and in the interest of secondary education itself all the funds available are pooled for starting one or other of the schools. Take for instance the cases of Chelakkara and Pazhanji. These schools cannot be raised to a higher standard if we wanted Girls' High Schools. The only question is of having

funds and to decide how far there can be any harm in co-education in Cochin. That is why I should again say that we will have to await the report of the educational survey. The report will be ready before the next session and the Hon'ble Member will have ample opportunity. I am not going to commit myself. The report is to be submitted by me and I do not want to either tie the hands or force the Government for any definite action.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—With something like a hope held out by the Director, I shall still wait with the hope. So I beg leave of the House to withdraw the motion.

Motion withdrawn with leave of the House.

Motion No. 21.

Mr. E. Ikkanda Warriar.—*To reduce the allotment of Rs. 75,144 for Primary Education, Boys' Schools, English Schools by Re. 1.*

Sir, I have tabled this motion to get certain informations about the work done by the Primary Education Committee. I think this Committee was appointed a year ago, or six months—whatever it be. I want to know whether that Committee is functioning and whether it is in fact alive and doing anything. If not, why it is not working and if it works, what progress has been made?

Mr. I. N. Menon.—I cannot rely upon the period. But it is about six months since the Committee was appointed, *i. e.*, in the middle of the year. As the Hon'ble Members would realise and re-call, there was considerable difficulty in finding funds for a new institution like this. It was only as the year progressed that we could find savings in other heads to find the necessary funds for the working of this Committee. But in the meantime the Superintendent of Vernacular Education who acts as the Secretary of the Committee was deputed to collect information on certain heads which have to be placed before this Committee, information relating to the curriculum of the course of studies in Cochin, in Malabar and in the different areas in Cochin, the variations which were rendered necessary because of the difference in the localities. The whole question of curriculum and of internal organisation of this elementary school was gone through and it was only about a little over two months or so that we could find an actual saving required for this Committee. In any case the work of this Committee will have to be appraised along with the educational survey report. The survey report has itself to state something about curriculum and even if there was some delay it could not have materially affected the actual work. A scheme was drawn up as to the work of the Committee by the

Chairman and the Department found funds out of the savings from the different heads of expenditure to the extent of about two to three hundred rupees and this scheme was forwarded to Government for approval, and it so happened that the scheme was so ambitious in point of the expenditure involved that the Diwan had to scrutinise it very carefully and it was returned with the remark that something more intensive and less expensive should be attempted. The views of the Government were placed before the Chairman and the Chairman was not available for discussion during the early part of the month because of some religious ceremonies and I had to hurry back to the Council on Karkadagam 17th. I therefore requested him to reduce to writing what he has to say in the shape of conversation and he has written to me to say that he is not in a position to reduce it to writing in view of the fact that the terms of reference to the Committee are not clear. All the statistics have been collected from the different areas of the State by the Superintendent. This will form the data or raw materials to be placed before the Committee and the Committee will meet before the month is out.

Mr. K. Mohamed Seethi.—On a point of information. There was some complaint about the constitution of the Committee and some representation was made to the Government. I want to know whether anything was done by the Government or anything is contemplated by the Government.

Mr. I. N. Menon.—Whether it is in the Council or outside I do not remember exactly. The Committee has the power to co-opt two members. They have not so far co-opted any members.

Mr. C. A. Ouseph.—May I know whether the Committee has ever met?

Mr. I. N. Menon.—They have to collect something before they meet, to be useful.

Mr. C. A. Ouseph.—May I know whether the Superintendent is carrying on his work, whether he is doing it in consultation with the Chairman and the other members?

Mr. I. N. Menon.—He has been directed by me to go and consult the Chairman and my information is that he has been consulting the Chairman and also the Director.

Mr. C. A. Ouseph.—May I know whether the Government have received any report from the Chairman or from the Superintendent of Vernacular Education stating the nature of the consultation that has taken place?

Mr. I. N. Menon.—I have never asked for any such report.

Mr. E. Ikkanda Warriar.—May I take it that the Committee has never met?

Mr. I. N. Menon.—I have stated the reason. It has not met so far.

Motion withdrawn with leave of the House.

Motion No. 22.

Mr. A. Sankara Poduval.—I do not move it. I am waiting for the report of the Educational Survey.

Hence the following motion was considered withdrawn.

Mr. A. Sankara Poduval.—To reduce allotment of Rs. 6,56,880 for Primary Education—Boys' Schools by Re. 1.

(To discuss the policy of the State undertaking Primary Education for Boys by itself, and stopping grants-in-aid altogether in this State.)

Motion No. 23.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—To reduce the allotment of Rs. 6,56,880 for Primary Education—Boys by Re. 1.

Sir, the motion is to urge upon the Government the need for doing the needful to see that grant bills of aided schools are passed in a couple of days of their receipt in the office. Before I move this cut motion I may be allowed to amend this cut motion in deference to the wishes of the party to which I have the honour to belong. For the words "couple of days" substitute 'couple of weeks'.

Deputy President.—Yes.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—It is seen that there are a large number of aided schools in the State and complaints used to be raised in the Council as well as by other means to have the bills of these schools passed as early as possible. There was a time when bills used to be got sanctioned before the 5th of the succeeding month. Subsequently the earliest possible date on which they were sent back after approval by the department used to be the 3rd week of the succeeding month. Two years back when complaints were raised it used to be said that they were considering the bifurcation of the work of the Director with whom the whole work rested in those days and even after the bifurcation by which the work of sanctioning bills was given to the Inspectors concerned, even after that we are not the better for the change. There are complaints from various schools that there is very great delay in the passing of these bills. There is a clause printed in the bill forms to the effect that the teachers have been paid and that has to be signed by the Manager. These Managers may be divided into two classes the ideal and the practical. In the case of the ideal manager

that is, the man who pays the money and sends up the bill, certainly it is an injustice to him if the amount is not sanctioned to him at the earliest opportunity. In the case of the practical man, and most of the teachers want only that sort of thing to be done, there is the hardship of the teacher concerned. Unless the bill is passed and cashed there is no prospect of the teacher getting the pay. In that case the delay is an injustice to the teacher. In either view it is necessary to see that bills are passed as early as possible, and with the change that is effected namely, "in a couple of week" I do not think the Director of Public Instruction will find it very difficult to accept the motion. The explanation offered by the Government for the delay was that the staff sanctioned is not sufficient to cope with the work. If really the staff is inadequate it has to be increased and the expenditure is nothing when we consider the advantage on the other side. With these words I commend this motion for the consideration of the House.

Mr. I. N. Menon.—I have only to accept the principle and say there is no necessity for the cut for the simple reason that every effort has been made to pass all these bills as early as possible. I would also like to place before the House a practical difficulty. There are about 300 bills which each department of the Inspector has to pass. One clerk is to check all these bills. And a clerk on an average can check only 15 bills a day. There is therefore the great practical difficulty. But the purpose of the cut motion will be noted and every effort will be made to see that in future such delays do not occur.

Mr. Joseph Pettah.—I beg to support this motion. It may be that there are about 300 bills for each Inspector and at the rate referred to by the Director it may take 20 days to finish them. But we understand that all these bills were passed some time ago without much difficulty in the Director's Office, and the whole lot used to be passed within five or utmost ten days of their submission. If that method would facilitate matters I think it is perhaps desirable that once again the passing of bills might be done in the Director's Office (*Hear, hear.*) and need not be entrusted to the Inspectors, who have other work. I think if that is done this difficulty may not arise. The Inspectors may have other duties and their clerks may be sufficiently burdened otherwise. We do not want to overburden them with additional work. So any other method may be devised. The only thing is that the managers and especially the teachers should not be put to the difficulty of endlessly waiting for the passing of the bill. Sir, you know the teachers are most of

them poorly paid hands and if they are to wait endlessly it would mean a very terrible hardship to these poor men. Therefore, as a matter of humanity and sympathy, I think the Director will devise measures to quicken the passing of grant bills, either by doing it in his own office, or by supplying more clerks to the Inspectors.

Deputy President.—I shall now adjourn the House for the day.

The House rose for the day at 5 p. m.

C. J. MATHEW,
Secretary to the Council.